

E-PARTIZANU
arhiv vas

KOVCS
KELIV

ZENGIANT

LIETUVA, TĖVYNE MŪSŲ,
TU DIDVYRIŲ ŽEME!
IŠ PRAEITIES TAVO SŪNŪS
TE STIPRYBĖ SEMIA.

TEGUL TAVO VAIKAI EINA
VIEN TAKAIS DORYBĖS,
TEGUL DIRBA TAVO NAUDAI
IR ŽMONIŲ GĖRYBEI.

TEGUL SAULĖ LIETUVOS
TAMSUMUS PRAŠALINA,
IR ŠVIESA, IR TIESA
MŪS ŽINGSNIUS TELYDI.

TEGUL MEILĖ LIETUVOS
DEGA MŪSŲ ŠIRDYSE.
VARDAN TOS LIETUVOS
VIENYBĖ TEŽYDI!

Laimėt arba mirt pasiryžom!

KOVOS KELIU ŽENGIANT

DAINŲ IR EILĖRAŠČIŲ RINKINYS

E-PARTIZANŲ

I-V d.

Iš kovų su bolševikais
1945-49 m.m.
archyvas

PRISIKĖLIMO Apygardos leidinys

Būstinė - - - - - 1949.

137

Nevargsi tu, tėvų šalele,
Visvien kas mums beteks patirt.
Visi mes žinom vieną kelią -
Laisviam gyvent, laisviam numirt.

• Žukauskas

L I E T U V A I

Iš klaubingųjų rytų
Slinko maršos debesų,
Tada Tu graži buvai
Akim melsvųjų ežerų.

Užgniaušė priešai Tau kratingą,-
Barbarai klijos pelnių,
Kastetusi buvai tuomet tu
Akim melsvųjų ežerų.

Deug ašarų Tau nubangavo
Kartin su kumulo baržon,
Esi raudonasis tautotas
Tave kankina iki šiol.

Neverk daugiau ir noliūdėki,
Melsvųjų ežerų šalie!
Kovon savo vaikus lydėki,-
Tau laisvę dovany parneš jie!

E-PARTIZANŲ
archyvas

LAISVĒS ANGOJĒ

Pavasaris sulaužē jau
Ledinius pančius upiņ.
Ko Tave liūdint aš matau,
Dārdžiam skausme parklupus?

- Neverk, ir Tavo dienas greit
Bus, kaip žiedeliņ, tyros.
Mareiks jau būdžiava jau eit,
Parneš tau laisvę vprait.

Iššluosime gatves švariai,
Kad parvo nebūtū.
Šiandien - artojai, ryt - karjai
Papuosiim Tave rūtem.

Pavasaris sulaužē jau
Ledinius pančius upiņ.
- Neverk, jau aušrą aš matau,
Jau laisvę skelbs greit lūpos!

TĒVYNEI

Tēvynē, Tu notina semte,
Saukšlētu veidu, bet šydriom akim.
Prikalsime Tave, Tavi vaikai sukruņę,-
Prie tavo koju bursinēs aplink.

Atnešim laisvę Tau, braugioji,
Laimačiu daug, oi daug atnešim...
Pails ir niekšai taip terioję,
Tu šviesu šviesu kelia rasi.

Ir vēlāi gintaro kreātuos
Atgimsi kaasa dabinsi.
Sūmms gi, šuvusišms uš Tave,
Puokštes grašļu gēliu priskinsi.

Tavo dūrelis lietuvaitis
Vēl sēs radastę ģ daršeli.
Vēliāu šaliu šolynu puokštes
Jos apkaišys lauku smitkēli.

Ir kāip dēluot Tu vēl laisva
Plašius kreātuos garbe skembēsi.
Tu - kartę prisikēlusi,
Antru kartu nebekentēsi!

E PARTIZANŪ
archyvas

NELIŪSKI, MOTINA TĖVYNĖ!

Stovite tylūs, nusiminę,
Tauriujų lietuvių minia,
O niekas kitas juk Tėvyne
Nebemylėjo tiek, oi ne!

Širdys sukruvintos sustingo -
Jūsų negalima pašint...
O Lietuva, kur laimė dingo?
Ką šiandien tuo vardu vadint...

Laimynė, sutrempė į niekus
Tą švanta vardą - Lietuvė.
O tavo tavo veidas sviesus
Kaip rytmetelis, kaip aušra.

Kada laukuose brende tuftai
Aukštinis vėpavir kriėžis
Lakštutės šilbėsio vėpavir
Kokia laiminga tuftai tu.

Neliūski, Motina Tėvyne,
Neliūskit, brangūs jos vaikai! -
Baigias možiū kančių gėdynė,
Jau skamba džiugesio garsai.

Vėgys vėl žaisdos Tavo kūno,
Ašaros veide nebeplaus,
Kai parazitų-atėjųn
Pėdsakus upės masklaus.

PO ŽYGIŲ IR KOVOS GRĮDAMŲ

Atmerkei mėlynas akis,
 Iš smėlių miego pabudai.
 Suo rankų žumetei grandis
 Sutrūkė jas karių kardai.

Aušra užgeso kruvina,
 Padangė šypses vėl laisva.
 Ir tu šypsis graši, jauna,
 Uksisti, didinga ir laisva!

Pakroviš mirtija vėl štai
 Bašimoja kojas tau moliai.
 Trišpalvėj, plaudančioj sukštai
 Saulutės šaidžia spinduliai.

Kovos arų žventi kava
 Aušringus primena laikus,
 O laisvės ir kovų darbai
 Didingam džiungsmui guodžia mus.

Po žygių ir kovos grįdusiu
 Gražus pavasaris štai šia.
 Nauja garbė naujų džiungsmų,
 Tėvne brangi, štai mūsų!

AŠ NEMANIAU

Aš nemaniau, kad, kaip senovėj,
Dabar lietuviai taip kovos
Ir netikėjau, kad matysiu
Naujus didvyrius Lietuvos.

Bet vieną kartą, šėlstant vėjui,
Tamsiojoj rudenio naktį
Per lietu, darganą atėjo
Su nuostabia drąsa širdį.

Atėjo sušalę, sulyti,
Bet šia šypsmu drąsines veiduos.
Iš gintų namų išvyti
Kovoja tėviškės laukuos.

Kartą pamatęs partizanus -
Nebaužmiršiu niekadaos.
Dabar tikia, tėvyne mano,
Kad jie laisvę dar išveduos!

Nors apie juos šimtai pavoja,
Grąsina priešai mirtinai,
Bet dėl tėvynės jie kovoja
Dvasia, siela ir širdimi.

Drąsiai kovokit iki galo -
Mes melsimės karštai už jus,
Prašysim Dievo Visagalio,
Kad laimintų jūsų kelius.

LITUVA, ŠALIS RAŠVŲ SAULĖLEIDŽIŲ

O Lietuva, Šalis rausvų saulėleidžių,
Kur liejas prakaitas per vasaros kartras;
O Lietuva, tikrai nes netikėjom,
Kad taip žiauriai Tu būsi pavergta!

Matau sė Tavo veidą liūdesyį pabalusi,
Matau išvergintas Tavo akis grašias,
Jaušiu, kaip Tavo širdy skausmas šalosi (ne.
Ir gal dėl to Tu šiaudien prisilęta ir liūd-

E. PARTIZANŲ

Zinau, Tu išdidi ir vylišas netikėdi,
Tu neapklūpai prieš teršetojų naujus,
Tik dar sukščiau iškėlus puikią galvą
Žengsi per slėnius, kalnus ir upes.

Žinau, Tu nevergausi niekad niekšams,
Žinau tikrai, nes gūmai esi laisva.
Retėliai rankas Tavo nors ir kaustys,
Vis tiek skyse šegs vilties ugnis gyva.

O Lietuva, kad Tu dar kelsies,
Tu išdidi, maša, laisva Šalis!
Tikiu tikrai į ateitį sė šviesią,
Nes laisvas gimęs - nevergaus niekada!

AUSROS MELIAUKIANT

Neskinai darželyj jurginų žiedus -
Kučuo juos maskynė.
Kada gi iš sapno klaikaus to' pabus
Nuvažgiata mano Dėvynė?

Argi amžinai ta prakeikta dalis,
Kaip šuo, mus seklotų,
Kad laisvo žodžio ištart nevaliá,-
Tuoj kiša už grotų.

Nenoriu tikėti, kad amžiais taip bus,
Noriu tikėti...
Mano Lietuva iš to sapno pabus,
Laikai gimt saulėti!

Todraškesi žvėrys, vesimūša piktai,-
Lig laiko siuntimas.
Rytuose jau dega padangių kraštai -
Tai mūs atginimas.

Nors mūsų jaunuolių ir daugel supūs
Toli už Uralo,
Bet priešas sulauks (neužilgo taip bus)
Teisėto sau galo.

T A U, T Ē V Y N Ē

Tau, Tēvyne, daina kuo skumbisusia
 Ir garšelio Tau rātu dziedai.
 Patikék: Tu daudzai nevērgausi -
 Svetlai bus tavieji vargai.

Tau, Tēvyne, rytoju nes pašam
 Vien gēdros ir sauleņu dienam.
 Juk neveltui šis kraņo tiek laša
 Nemylētu Tavuju vaiku...

Tau, Tēvyne, rytoju mausta
 Ir laimīga šygļošā Tu jau.
 Jei nes laisvės trimitais negausim -
 Te ī skmeni viršta vanduo!

APIE LAISVĄ ŠALĮ

Vėl skambės dainelės tyliais vakarais
Ir muskris jų aidas kloniais ir miškais,
Vėl šaliuos darželyj rūta nemari
Ir pakils į laisvą Tėviškė graži.

Bebetus tų niokū, kurie valdė mus -
Jiems paskirta vieta į šaltus kapus.
Niekšai, išdavikai, jums to bus gana -
Už jūsų darbelius aiški dovana.

Vėl gyvena lietuviai laisvoje šaly,
Kelsis iš griuvėsių Lietuva graži.
Nuaidės dainelės kloniais ir miškais -
Mes per laisvą šalį trauksime būriais.

199

IŠBUČIAVAI MANE

Išbučiavai man, kaip bitė line žiedą,
Išbučiavai, kaip saulė pašalą,
Tai šiandien Tavo garbei himnas giedu
Ir širdimi, protu ir sąžone.

O Lietuva, brangi, graži, aukštinė žeme,
Ta vėseli man pasyvonę paraka.
Tai tu, vaikiškos juk linkimo laimio,
Gyvenimą - ir tą jėgą dėmų...

Ir veršias prie Tavo jaunystės uragam
Iššūnų, kur iš šūnų šūnėlis...
Sparnuotą nerol ir šviesą ir šviesą
Palinko, kaip pakirtas topolis...

Išpuošiu aš Tave gyvais širdies jurgi-
Tu sielą, laime men pristatimai. (nais -
Meili Tu man, kaip taktantis merginų,
Myliu Tave, kaip vaikas motiną!

T Ē V Y N E I

Dēl Taveš, o Tēvyne, šīandien aš kovoju,
Dēl Taveš, dēl Tavaju vaiku!
Dēl Taveš ir gyvybę statam į pavoju,
Tavo laisvei kelius tuo grindėiu.

Visada, net sapne, apie laisvę svajoju,
Apie laisvę gintuju laukiu...
Niekada, ar verkiau, ar juokinos, ar dainuo-
Nepamirėtu Tavuju vargų. (ju)

O po to, kai tauta bus laisva, be pavoju,
Kas nobus jau kovų, nei vargų,
Na, tuo stoviras daug balainų karoju,
Kurie sieks pinigų ir ovara...

Bet vis tiek, nei kovos, nei vargų aš ne-
Nes Tavo, O Tēvyne, myliu! (boju,
Ir tegul parazitai jausmus tuos naudoja,
Man vis tiek, dirbu tiek, kiek galia.

MIŠKAS IR LIETUVIS

Prie žalių eglynų, prie plačių miškų
Stovėjo žaliukas, prislėgtas minčių.
Prie jo prisiglaudus, nulėidus rankas
Graži tamsiaplaukė kalbėjo svajas.

- Šiandien paskutinė ta mūsų naktis,
Rytoj tu išeisi, vien žaliocij liks.
Ir vėl tu pradingsi melsvoj toluvoj,
Tavo sugrišimas - likimo rankoj.

Ak, eglės motulės, jūs deivės žalios,
Kam sujungėt širdis ir vėl jas skiriat?..
Aš myliu tą mišką, kurs supa laukus,
Kurs per vėtras šniokščia ir rauna medžius.

Ach, miške, ko verki, ko liūdi tyliai,
Miške, ko vieniso žaliuko lauki? -
Žiaurus komunistai išplėšė širdį,
Jie paveržė norus, sukustė mintis...

Miške, tu neverki, nedejuok, gana,
Jisai nesugriš jau daugiau pas tave,
Jis guli žemelėj perverta širdim,..
Graži tamsiaplaukė jį lauko naktim.

LAIŠVĒS MARIĒS

Skambēk, daina, laukais Tēvynēs
Ir laisvės Gygi stiprink mūs.
Te Lietuva vargus pūnams
Grazi, laimīgs vėliai bus.

Revoltui kraujā tēvū Zemē
Sugērē tiek vaiku savū...
Jā svetimi stējo ņemint,
Bet jā gyva šis tarp kovū.

Arneš mūs laisvā partizānū.
Visa savarginta tauta
Pekils j Gygi. Tenemanc,
Kad Lietuva jū pavērgta.

Plešā siļģuotā virsūklā
Iekno berželiu prie keliū.
Apgūm vīrai tēviškēlū
Triešpalvū kais ties berželiū.

Ir laisvės dainā, neš vėjelis
J vīcas keturias puses,
Kad Lietuva pabūdas kelias
Vaikus savus j kovā vest.

MANOJI LIETUVA

Pušies šakelė glaudžias
I širdį, kaip sava.
Šakelėje šaliuoję -
Manoji Lietuva.

Ji moja man iš tolo
Iš šaukia man: eiva!
Tu skriaudžiamas ir mingomas,
Manoji Lietuva.

Kaip kranaus vakarona
Saulėlydžio spaisa,
Kaip kranaus mano brolių
Manoji Lietuva.

Esau, sau atstūdžias,
Kad taptum vėl laisva,
Gintoji, mylimoji,
Manoji Lietuva.

Iš bus netrukus rytas,
Išauš tokia diena,
Kai laisvę sau parnešim,
Manoji Lietuva!

E-PARTIZANŲ
archyvas

LAISVĖS KAINA

- Dėl ko Tu, tėvyne, taip liūdna?
Juk greitai tapsi laisva.
Dėl ko gi sustingso šypsenai?
Kur čingo Tavo daina?

- Skaudu man, kad ties visa tauta
Pakilo siaubo rėkta,
Kad kraujo aukomis ir kančiomis
Aptemo laisvės aušra.

Nere laisvės dieva ir netolia,
Bet kas gi ji taip brangi?
Kam slegia tokia šimurė dalis
Narsuolių ir jų šeimas?

- Murėki, tėvyne tu mano,
Ir priešų nesibijoki!
Gins Tave narsieji vaikai,
Grius priešo pikti planai.

Gal žūsim, bet gi kovoj už tsi
Kris priešo šunų kalnai.
Juk laisvė tebus tada tikra,
Kai pirksim kraujo kainą.

GRAŽI, TU VARGŲ LIETUVA

Iš nukritusių lapų Tau klevo,
Iš rytinių sėdėro šalmų
Tau, Lietuva, vainiką nupinsim
Iš jaunystės puikisusių žiedų.

Apkabinusi Kemuną senelį
Sulta, naktį Tu mūsų verki.
Tu norėtum, Lietuva, kad būtų
Tavo vaikai vieningi, tvirti.

Tu matedi mūs vargus iškentėtus,
O graži, Tu vargų Lietuva!
Jei ams umro ir knygnešio sene
Tu gi motina mūsų sene...

O Marija, našona žilvyčių,
Karnišons reikūšius valdas,
Nespalvisi smilkyliu Tu šašė,
Nespauska šventos Lietuvos!

Tau kas vakaras baltos bežnyčios
Melsis, rymos šalmų baltuma.
Tau mes nešame brangią jaunystę,
Kaip žiedelį gelavųjų klevų.

Tau iš lepurų vainiką mes pinam
Partizanais išėję kevon,
Tonedžiata pasaulio barbarai
Trent šmelės šventos Lietuvos!

E-PARTIZANŲ

archyvas

O jei žūsia kovoj už Tėvynę
Mes nuo budelių švino sunkaus,
Lietuvaitės papuoš mūsų kapą
Su bijūno raudonais žiedais.

Kurie grįšim iš laisvės kautynių,
Kaip balandžiai, į savo namus,
Lietuvaitės, mes jums padėkosim
Į veidelį po penkis bučkus.

Horizonte saulutei pakilus
Kris nuo legų sidabro rasa
Ir, išlaisvinę brangią Tėvynę,
Žengsim broliai su daina greta.

E-PARTIZANŲ archyvas

SKUNDAS PRIE KRYŽIAUS

Atėjau pas Tavo, Lietuvos Smiltkeli,
Atnešiau Tau skundą aš savo sielos.
Žmonėms aš jį rodžiau - jie suprast negali
Mano vargdienelio sunkiosios dalies.

Aš gimiau lašnelėj, šalia rūmų dvare,
Ten, kur vargas beldžias, beldžias į duris.
Dirbau lenkų ponams, nešiau jungą caro,
Leukiau, kad laimėse gal ir man mušvis...

Mano kūną dengė pilka sernėgėlė,
Ėjau paskui žagar, varžiau vėjų baran,
Aš vis tiek mylėjau šeimą motinėją
Ir jos sūkurėles - sūdukus ruzus.

Mylėjau Tėvyną ir kapus didvyrių,
Mylėjau nesūdį skambančias dainas,
Hm vėjelis nesė iš Valvyjū girių
Giesmę lauktingėlės, gegūbių laidas.

Kai Lietuva šaukė Josios šeimą ginti
Aš, palikęs arklą, vargdienio namas,
Ėjau jos vainikan trispalvę įpinti -
Stojau savanoriu į Vyčio pulkus.

O kai laisvės Varpas mūsų šyglams gamdė,
Aš vėl su žirgeliu šeimą purenau.
Beržai svyrusėliai šaliejo pievoj smaudė -
Aš naujoje seklyčioje laisvas gyvenau.

Bet ir vėl atėjo šiaurūs švėtinšaliai,
Atėmė man laisvę, atėmė namus.
Pasakyk, prie kelio stovintis Smūtkeli,
Argi jau lietuvis smūkais vergu bus?

Juk ir ragiagėlė tarp vargų sukasiu
Stiepias į saulutę, nori laisva būt.
Nejaugi manoji Lietuva tėvyne
Amžinoj vergijoje turėtų pražūt?

Mes tiek daug kentėjom, tiek vargo pamatėm,
Kol įgijo laisvę žemė mūsų sena,
O už jos trispalvę gyvybes užstatėm.
Šiandien ji valtoja visa krevina...

Parodė man Kristus Kalvarijos kalną,
Alyvų daržulį ir sėvę pamačiau,
O vėni išsisklėsus iš pervertę žalio
Pakėlė jis ranką į orėves niškias.

Aukštai debesyse pamačiau aš Vytį,
Pamačiau trispalvę taip niškiai, niškiai.
Padangėmis joje pūkiai pavėtrėdę,
- Lietuva, tėvyne - skarbėjo gražiai.

TAM, TĖVYBE, DAINŲ NESUKURSIU

Tam, Tėvyne, dainų nesukursiu
Apie aukso žiras vakarais,
Tiktai šviesią laiką išbursiu,-
Tu iškilsi aukštai su arais.

Karštas kraujas lietuvių negęsta -
Jis liepsnoja Tam nežilė karšta.
Daug senovėje pergalių švęsta,
Nors tapai dabar vėl paminta.

E-PARTIZANŲ

Bet prakeikta žveja, nors ir žūsta,
Nors mūsų kraują apšildė tekės,
Nors išniekinti gatvėse būsim,
Bet Tam laisvės saulutė tekės.

archyvas

O kūrė, Tėvyne, saulė,
Kad už Tave ir žirt nebalsu.
Tu krauju išrašyta sieloje -
Daug graži melava lino žiedu.

Tu pakilsi aukštai iš griuvėsių
Į pašanges kartu su arais,
O nė skumbių dainučių sudėsiu
Ir dainuosiu Tam tą vakarais.

TAVE BUDELIAI IŠNIKINO

Tave budeliai ant kryžiaus iškėlė,
Dar pajuokai prikėlė: LPSR.
Skurdeivos ir vagys rėkė susivėlę,
Laisvos Lietuvos jau nebėr.

Laisvės troškinį, lietuvių širdyje
Neužslopins jokia priešpanda.
Jei karta lietuvių jis yra užginęs,
Jam mylimas vardas - Lietuva.

Nora žuokti ir viandą melsvojoj padangėj,
Bet kova už laisvą Lietuvą.
Raudonieji šmeižia mūs Lietuvą brangią,
Bet kerštas jiems jau arti.

Lietuva kengia prikelta prie kryžiaus,
O šydbernių gaujos vis niukina ją.
Partizanai lietuvių kovon pasiryšę,
Juos drąsins protėvių žygių dvasia.

Vėl kelsis šalis numetusi jungę,
Trispalvė pakils Gedimino kalne.
Laisvės troškinas lietuvių kovon jungę,
Kas laisvėje ginęs, tas laisvas tur būt.

TU KRUVINA, IŠNIEKINTA

Ach, Tēvišķe, Tu kruvina, išniekinta,
Lavonais karņģis, mīlota,
I vaicā krabotēsa purva,
Kina grābi kailu Golgotas.

Ēt neilgai. Jau laisvės rytas ašta,
Iš serkšņa jau kalns siltīnai.
Tik jē laisvės lavo, Tēvys, laisvės
Naujais suns - diēvriņū parengtais ke-
(lais.

VARGŠTANEI TĒVINE

Muvarginta Tu, sukļupus Celgotes kolyje,
Tavo galvā spaudžia skausmai,
Tavo sūms ir Ņukros miršta kankinio mirti-
Kur Sibiras, Vorkuta, Altajaus Kalnai. (mi

Sūms pasiryž, priekš priekš plēkšņā
Kovoti uš laisvā Tēvynēs brangios,
Nors ant kape paliks medžio kryžius
Ir vardo gal jā niētas nežinos...

Muvarginta Tu, Tēvynē, paklīnā iē diego,
Raitelis ant balto žirga suteiks mums vil-
Koves trimitai šauks kovot uš šali, (ties,
Uš laisvā, rytoju mūsū atēities.

NEISIM IŠ TĒVYNĒS

Neisim iš Tēvynēs, niekādos mēs neisim,
Nes ģia mūsu Ēmē ir tēvu kapi.
Jos paniekint niekam niekādos neisim,
Jeigu ir drāskytā jā audrū ģaibai.

Ģia tėvai mums liepē saugot kelio kryžiu
Vesulu blāskytā rādēnie mēros...
I mērotojēli veidā atsiegriņā
Mūsu karītoņ lūpēs vissēn kartos.

Vien kelius muplovēn sārū upelīais
Ir kiekviem pēdā lairtēne krauju.
Nes Tavs išpirkām. Viskas sava kelias -
Tu gvyensī amīlais rytmečū sūaju.

Neisim iš Tēvynēs, neišves mus niekas,
Paskatīnē pēdā glausim prie Sirdies.
Tvirtesni šlandienā, negu vakar, liekam,
Greit mums laisvēs rytas savo rankā ties.

KENČIANČI TĖVYNĖ

O kaip brangi Tėvyne mano,
Aš aprašyti negaliu,
Hors daug kas Tave ir pažynė,
Bet sė Tave kerštai myliu.

O kiek, Tėvyne, kenti skausmo,
Bet jūr' užmū, kurie tvirtai,
Tik nepavirsk vilties ir jaunso,
Kad dar išmū laikai kiti.

Kad dar išmū Lietuva! rytas,
Kada triepėit plėvoson,
O praeis bus toli išvytas
Iš mūsų Tėviškės visos.

Ant brolių kaulų kraujuotos žemės
Dar kartą, Lietuva šydės...
- Lietuva, Tėviškėlė laisva,-
Per pievas ir miškus aidės.

KOVOS KELIU

Jūs neverkit, berželiai, prie kelio,
Negraužinkit motulės senos,-
Dar gyvi Lietuvos partizanai,
Jie šauks tautą ir ves ją kovot

Už atgimstantią Lietuvą naują,
Už jos laisvę ir aušrą giedros.
Tau per daug, Lietuva, teka kraujo,
Kad vaikų tu nešauktum kovot.

Prieš kovą, raudoną ir staubą,
Kurie tiesia rankas vis į mus,
Mūsų kerštas ir atpildas kaupias,-
Nemari Lietuva greit patus.

LIETUVIŠKAS ŽODIS

Tave, o Žodi Šventas, tave apkalino
Ir išvedė iš tėviškės namų,
Vergai stėję šis prakeikto Stalino
Iš tolimųjų Azijos gelmių.

Net tu, o Žodi, būsi lietuviškas Žodi,
Tėvynės Lietuvos Šventų laukų,
Tu saušo vasaros mums pasirodyk,
Kad baigtume karštas ir būtų mums jauku.

Tu stipriai mus kovoj už mūsų laisvės šūkį
Ir Lietuvai būk motina gera. (Šviesa)
Mes į Tave rankas šis tiesiam -
Jėga esi tu smūkiams nemaria.

ČIA MŪSŲ ŽEMĖ

Graži, šventa čia mūsų žemė,
Ji apjuosta piliekalnių šiežu,
Deber liūdna prie marių rymo
Tarp vėsulų ir audrų.

Daug vargsta ji. Jos kančią mato
Kupinėjėlis senas prie kelių,
Klaipėdos mėtos čia šeršėliauos,
Vėkalton trebon pakelių.

Pet štai, mūs žepai rytas sušta,
Sava žaidas jai gydom krauju.
Te lievės kalnų mūsų serė
Užtrauks galingai prie kelių.

Kas drįs sakyti, kad čia ne mūsų,
Ne savanorių žemė - Lietuva,
Tam bus mirtis ir niekšo vardas,
Tokiam Tėvynė - svetima.

P U N T U K A S

Už gūclę kiečiansią tu kietėnis
Prisiglaudai prie Tėviškės gintos,
Kurios sargyboj stovi partizanai
Ir gina laisvą Lietuvą.

Daug vėtrų mus palenkt jau bandė,
Pavergt, aplysti nuo Tėviškės savos,
Bet mes jau išproclitės via samian
Ir ginsim laisvą Lietuvą.

Ir taip, kaip tu, Puntuk, į gelvą smė-
čia prisiglaudai dar taip mes, (lį
Kaip tas kad stūchis arit prie Nemunė-
Savas vln saugojam žemes. (lio,

Te ėino priešas mūsų kerštą, mūsų ugnį
Ir gilia meilę Tėviškėi savai.
Ir vis dėlto, gražu kovot už laisvą
Ir ją parnešt Tau, Lietuva!

VARGSTANČIAI TĒVYNEI

Pavasariēlio gēlēs žydējo,
Lietuvos pievoms kraujas tekējo,
Oj liūdi, liūdi Lietuvos žemē,
Danguj saulutē leidos aptemus.

Saulutē teka, dienele švinta,
Ir sidabrēliai nuo medžiū krinta.
Slama girelēj žalios pušelēs,
Jū šakoms slopias jauni bernēliai.

Kasdienā laukia šviesesnio ryto,
Laukia rytojams krauju nedabūto.
Teke saulutē per rūkū tūrētā,
Jaunas karēygis girelēj mirētā.

Tikri lietuviai, kaip šunys juodi,
Visi bēdītāi istaigoj sēdi.
Kasdienā vaikštv av automatais
Ir viskū plēšis, kū tik pamato.

Brolis žudikas, kas ginklū turi
Draugū nušovē, brolij madūrē.
Geras žudikas klastingu šūviu
Išgeria kraujū broliū lietuviū.

Baltas balandis padangēj skraido,
Mato, kaip broliai kraujuose braido,
Visi smaugikai kruvinais batais,
Visokios mergos su automatais.

Dabar drangu, jie mūs kraują geria,
O mes jų bijom, kaip ką padarę.
Nevėrk, motale, sūnaus galiūno,
Kuris užmigo mirtim laiminga.

Tegul jie užkas į koki krantą -
Visur karštygiui šemolė šventa.
Kai jie volioja kruvinos kūmus,
Tai viską mato dangaus Galiūnas.

E-PARTIZANŲ archyvas

TAIP GEDIMINAS NESAPRAVO...

Čia viskas taip aplink ir artima, ir miela,
Nerim daug nuplaukė per šimtmečius vandens.
Neįtikėsi tu, bet Gediminas nesapnavo,
Kad bokšte vėliavos čia svetimos pleveta.

Daug šarapnelių senos mūro sienos matė,
Kai čia karų pašvaistės iždavo liepsnot.
Fametę šautuvus kareiviai šlaitu bėgdavo,
Iš tolimų kraštų atvykę mus teriot.

Semtė melėžius liadna pažnuolia lovoje
Sūmus toli... Ir jai ši karta nerama.
Tikrai supraet sunku, bet Gediminas nesapna-
Kad svetimieji apiplėš lietuviškus namus. (vo,

Kas vakaras praėina išvadėję žmonės -
Vergni iš tolimųjų Azijos gelmių.
Pilie didi, ar tu girdi mašos tautos dejonės?
Ir jeigu taip, - išvesk mus iš dienų tų ne-
ramių...

Čia viskas taip aplink ir artima, ir miela.
Vilnelė dar nuplaus mūs užvertas akis.
Neįtikėsi tu, kad Gediminas nesapnavo,
Kad čia tavo, šalie, pažemint kas išdris...

GEGUTĒLE, TU NEGRAUDĪNK MANĒS

Toks vakars vaiskus saulēleidējiem īkaitus,
Ir dar' ekimirka, ir jis uģes.
Tokio' giesmēs per slēni plaukia liūdnas
Gegutēle, tu negraudīnk manēs! (aižas,-

Ir taip krūtīnē jaunā kažkas spaudžia,
Al būt Tēvynēs gaila, gal tavos...
Ir dobilū savep lapelīai glandžias,-
Gegutēle, tu negraudīnk manēs!

Ne vienā vakarā, nē vienlās lydiējam
Su praplēsta širāim liūdnas giesmēs...
O vis' dēl to gyvenimū nē ītikējam,-
Gegutēle, tu negraudīnk manēs!

Ateis toks vakars, kai būsi tu, Tēvyne,
Kai būsiu nē su sypenim prie tavēs,
Ne liūdnam giesmē tasyk būsimē supynē
Ir sakysimē:
Gegutēle, tu negraudīnk manēs!

G O N K E L I S

O būdavo gegužės vakarais
Tiek juoko, taip gera.
Daina per gojus plaukdavo lėtai
Armonikai pritarus.

Vidurnaktinis palikdavo tavo
Jaunimas, abn gonkeli...
Plešio skaitinų pasyžėlis
Kaišyavo vertelėlis.

Babar gi tu, antai... toksai tykus,
Mėnai, kad tū, vėži
Ir vėlekelyj parklusai motina
Rankas is skavano grūžė.

Pūnai tik partizanai naktimis
Tave aplanko orasūs,
Ir jų girdi kalbas: Tėvyne Tu,
Ten laisvė neužgesus!

E-PARTIZANŲ
archyvas

D I D V Y R I A I

Lietuva, gimdai Tu galiūnus,
Nesmurka dvasioje ištikimi Tavo sūnūs.
Tiek laike vergevus atbusi Tu vėliai -
Uš Tavąją laisvę kovoja didvyriai.

Nors kris kovoje drasuoliai
Ir priešas išjaobs jų kūnus,
Bet narsius karagius visi pamėnė,
Nes jie kovoja už gintus namus.

Ilsėkites, narsuoliai, didvyrių kapuos,
Tėvynė jų dygins kiedais vainikuos,
Te priešai sušins, kaip rėkia jus gerbt,
Nes yra galingi Lietuvos dvasios sūnūs.

Nenustos drąsos su priešu susitikę,
Kovos ir retins jų eiles.
Ir išpildys žodį, kurį jie davė
Pavergtai mūsų Tėvynei.

ŽALIUOS ŠAKELĖ

Kai pasibaigs Golgotos kelias,
Kiek maža mūsų susirinks.
Negrįš čia daug... Maža šakelė
Jų atminimui tik primins.

Kas grįš namo, kai bus čia laisvė,
Gal motinos senos neras,
Tik prisimins, kai priešas leistė
Tėvynės ašaras surias.

Ir trenčiniai sugriš Tėvynėn,
Ir eškoloms jie spiešis.
Iškeičia savą... Kūtinės
Suplaka kerštas ir vėkt nelais.

Kiti miegoti paliks Bar-Naule,
Jų kasa vėlai tik klaupe,
Tėvynės padailys ji esulėn,
O ji čia pražūrės skis.

Išlikęs dar rūpintojėlis
Prabilis ir ysakyns,
Kur partizanai krito smėlyj,
Kur kaulai jo ir kur širdis.

Iš tolimų kraštų už jūrų
Atplauks ir prie Tavo,
Tėvynė, prisiglaus mūs sąnūs,
Čia laisvės šventą diššią švent.

Kalėjimą apšeis pavargę
Tėvas ar brolis, ar sesuo,
Ir, išbadėję ir novalgę,
Jie laisvą žemę pabučiuos...

Jei bus kuris gal ir be kojų,
Su gilia skauduliu širdy,
Bet tik regės šviesesni čia rytojų,
Vargus senus darbais ardys.

Nepardavėm, Tave, Tėvyne,
Neiškeitėm čia į grašius,
Tave atėjo ir panyne
Čia tie, kurie greit amžiams žūs.

Mes tikime: žaliuos šakelė,
Jos nusmarėlini, - mes visi,
Kai pasibaigs Golgotos kelias,
Diena ateis, ateis šviesi.

archyvas

Irgi ant mano kape duobēs,
Gal nobūzilgo, gal netikētai
Requiem liūdņā varpas kalbēs,
Sergēt paliepeš nakšīai āvaigādētai.

Maironis

IZPILSĒTIS
LAISVĪBĀS
E-PARTIZANŪ
KAUJOTĀJNIS

archyvas

ŽUVUSIEMS KARŽYGIAMS

Viena mintis ir vienas ryštas
 Sujungė mus tvirčiam, nei brolius.
 Mes kovėmės, kad šviesi laisvė grižtų,
 Tik Jūs ant slenkščio jos perpuolėt.

Taip brangūs mums tie vieniši kalneliai smė-
 Tie balti medžiai kryžiai nešažyti (lio
 Po svyrančiais beržais ramiose tėviškės ka-
 Kur miegat Jūs už laisvę krito. (peliuose,

Jūs su mumis čia visados,
 Nors mes gyvenam Jūsų pasigenda.
 Jūsų kapus vainikais apipinsim,
 O jūsų žygius - tautinėm legendom.

Praeis pavasariui, užmiršime mes karą,
 Patrenkų gaudėmės laukose nesigardės,
 Tėvynėj gyventi bus malonu ir gerai, -
 Žemėj, aplaistytoj krauju Jūsų širdies.

Ateis mergelė su gėlių vainikais
 Ir broliui parynoti čia sueis,
 Nebūsit vieniši kapeliuose palikę, -
 Jūs būsit su mumis, jūs būsit su visais.

Tautos garbė - tai buvo jos karžygiai,
 Kurie didvyriais ilsis kapuose,
 O mes išeisim tėt kilnaus jų žygio,
 Tobūnie su mumis Jūsų kilni dvasia.

PARTIZANŲ KAPAI

Balti beržai į viršų stiepias
Ir tyliai skundą šlama...
Saulėleidy dejuoja liepos,-
Nevėrk parpuolus, mama...

Tolya vingiuojas ilgas kelias,
Juo dūlkes neša vėjas.
Prabilk balsu, laukų berželi,
Iš sielvarto, tylėjęs.

Mėdiniai kryžiai prie beržynų:
Čia ilgis "vėjas", "Uosis"...
Jų tikro vardo niekas nežino,
Uol tu, matyt, žinosi.

Kapai jau sausanom sužėlė
Ir nespėjėti jų pirėtais.
Laisvė! jie šauka šie Tėviskėlei:
- Gyvenimas nemiršta!...

Klaiku aplink. Tik beržas švaistos
Pageltusiais lapeliais.
Neveltai kraują jie čia laistė,-
Jie matė laisvės kelią.

Pracidsmi dažnai sustosim
Čiax ties baltais berželiais.
Milenkų galvas vis kartosim:
- Žebus lengva žemėlė!

ŽUVUSIEMS BĒ LIETUVOS LAISVĒ

Jūs šūvot uš Šali, kur Nemun's kalinauja
 ĩ Baltijā, nošēms pasaulinā ģinias,
 Kad savo Tēvynēj Lietuvis vergauja,
 Praradās ir sieles ir kūno teises.

Plēškus bolševizmas jo laisvā sukauts,
 Suspaudē jo sieļā ēvasia parvina,
 Jo turtas išplēšē, arnodus iškrausts,
 Vien like širāyje kaizda kraujina.

Kur rūtos Šaliavo, šenšūngai šydējo -
 Ten umys ir plāns šaroja vādāi,
 Šes šesēn š gaitā, šrolis išlādējo,
 Š motiņū iš šimamo pelnimo peļiņai.

Kur švengē širgulis naujojoj stainelēj -
 Ten vēja tik šimamo š šāp, šalkes.
 Kur daigsi valiavo šalkoj šinkelēj -
 Ten teka tik kraujis ĩ šmēs galnes.

Kur varpos suksinēs mo vējo šūbavo, -
 Ten broliņū artoju išdygo kapai,
 Kur šmālais girušē lietaviņū Šaliavo, -
 Paliko tik spygliā ir vienā kelmāi.

Jūs matēte kapā nešinomo karie,
 Kuris uš Tēvynā kovojo narsai, -
 Šiandien guli zemēj tukstānšāi išbalē
 Nešinomej vietoj Lietuvas vaikai.

Jų pusemogiūs kūnus jie gatvėse mėtė,
Lyg vilkai išalkę tapė patvoriais,
Jų rūbus nudrąskė krūvon susispjėtę,
Spardė jie didvyrius batais purvinais.

Mat, bailys plėšikas tikėt nenorėjo,
Kad nišes lietuvis keltis negalėtų,
Jo purvina siela iš baimės drebėjo,
O negal didvyrį sudrąskyt norėtų.

Bet dvassios galiūnai, milžinai pavirtę,
Niekšams užėmėjo teisybės kardais,
Jų eiles išblaškė ir jėgas paskirtę
Apgaubė Tėvynę laisvės spinūliais.

Kad ir vaikais dūktu raudonasis vilkas,
Neįveikė jo altyn kapų milžinų.
Dar sargyboj buoį ertojėlis vilkas,
Dar Tėvynė turi daug šaunių sūnų.

Dažnai verks lietuvis prie didvyrio kape,
Šitos sąsėlės bus paminklas jiems,
Kad Tėvynė laisva per jų kancias tapo,
Kad šita auka yra brangi visiems.

MYLĖJOT ŠIA VARGO ŠALI

Mylėjot šią vargo Jūs šali,
 Mylėjot ir tėvišką rūtų
 Ir savo jaunystę sukojot,
 Kad Lietuva laisva tik būtų.

Palikot Jūs darvąs ankla,
 Palikot ir gintąją pirkia, -
 Išėjot kovoti prieš marą, -
 Ir švot, kraują jį atpirkė.

Ir veltai Jūs laukis esatės,
 Juk daugel iš Jūsų negriš...
 Prie miško palaukėj ant kapo
 Laukinė ramanė prakys.

ŽUVUSIAM PARTIZANUI

Aš nežinau, kurioj šaubej
Tu, karštygi, kritai,
Ar saule tėviškės migloj
Prieš mirtį pamatai.

But tuos drėgnas urve,
Kur kankinasi tu,
Dainai minėjom mes Tave
Savo karštoj maldoj.

Iz skaitos sūntyse, kas žuvs -
Tus gyvai amžinai,
O atbalsis širdyje bus;
- Žiaurus gyvenimas, broleau!

KOVOS DRAUGAI

Atlikęs pareigą Tėvynei
Kovos laukuose Tu buvai.
Nors mama į laisvą kelią skynai,
Nežinom nieks, kas Tu buvai.

Akis ne motina užspaudė,
Prie kabo neverkė sesuo.
Kovos lauke patrankos gaudė,
Raudoje rūškama rūdus.

Esulėte nebulakę xyta,
Kukius kary, tautės sūnau,
Tu užgesai, kai laisvė ėvito,
Zaimėjai kovą Tu ne sau.

Atėję gūlnės prie kabo
Nežino, kad tai Tu esi.
Tau motina Tėvyne tapo,
O Tavo broliai - mes visi.

Tauta Tau gražų vardą skyrė -
Nežinoma kokiū tapai.
Gerbė per amžius, Tau, didvyri,
Brangią mums laisvą atpirkai.

E-PARTIZANŲ
archyvas

PRIE BROLIO KAPO

Per mišką dainuodamas pralekia vėjas,
Paliesdamas eglių viršūnes sparzu.
Giria ima gausti - tai vėtra artėja;
Už valandos siaus čia visu smarkumu.

O tarp dainos vėjo ir miško ošimo
Girdėt lyg randa, ar lyg verksmas žmogaus:
Sesutė tai verkia liūdna, nusiminus
Prie aukšto kapelio brolelio brangaus.

Per vakar jis buvo tarp ginklo brolių
Cvybės ir meilės pilna širdimi,
Šiandien slegia kūną jau jo šaltas molis,
Šiandien jau užgeso jausmai jo keršti.

Išnešę laivą naktis iš kvatynių
Palaidojo broliai šaliajam miške.
Sesutė, šią liūdnąją gavusi žinią,
Prie kape brolelio atbėgo slapčia.

Iš verksmas mergaitės girdėti pro vėją,
Ir eglių randoj gili justis kančia.
O miškas vis gaudžia... Tai vėtra artėja,
Netrukus visu smarkumu siaus ir čia.

TU ŽUVAI

Jau visi miega ir sapnuoja,
Bet aš užmigti negaliu.
Visokios mintys ir svajenės,
Man ilga, liūdna, neramu.

O kur draugai, kodėl negriūta,
Kodėl likimas toks baisus?
Pačioj jaunystėj jie žydėjo
Kodėl mavyto taip anksti?

Taip neseniai dar Tu išeidams
Motiną verkimu palikai,
Siamian jau užligo atšilikyrei,
Sudie draugas nepasakėi.

Kiek skausmo sąsary išliejo
Tavo motinai laukams.
Kiek vargo, rūpesčių kentėjo
Tave lopšelyj sąpūma.

Bet Tu žuvai, akis užmerkei,
Saulutę šviečiant palikai,
Kaip šalias lauko čobilėlis
Po plieno dalge palinkai.

Nebeskaubės jau Tavo juokas
Po šalias pievas ir laukus.
Tave prispaudė šaltas lapas
Ir niekas, niekas neprikels.

JIS NEBEGRIĒ...

Kur upelis teka, yr' tamsi girušē,
Auge ten eglaitēs, alkamīai ir kļevai.
Šī pavasarēlī girios viduryje
Tān apsigveņo laisvės nošējai.

Bet noilgai teko Jiems tenai gyventi,
Noilgai skambējo Jū dainu aidai.
Iš drūmgu savuju rados išdavikas,
Kuris priēšu būrius atvedē čienai.

Ankstūjī ryteli, vos smilutei takant,
Broliai šūnādāves pē tygt nakties,
Ir stāi naktīkūtai priēšus juos vānuolē
Ir šūvo sūneliā pavargtos vāliēs.

Kaip gegužēs rytā nūs šālmū pakirsti
Mukrenta šūnādālai gūlytē jūras
Tāip vidury girios pārvartē kaitīkū
Krinte mūs broliukūtai arē kēmēs šaitos.

Nešino tēvelis, kur ilsis sūnelis,
I ēventā Kepinynā nīkkaš Jo neveš...
Tīktaī mīškō paukšēdiāi ir ēvērys plēšrieji
Nekaltuosius kaulus pē krūmus nošios.

Nesulauks metulē griētānēio sūnelio,
Langū prasivērus rankas prarymes.
Ir Jis nebegriē jau vidary naktelēs,
Nanteis paguosti metulēs senos.

NEBESIKELS...

Lietuvis ant gatvės gulėjo,
Jo kraugas šibėjo purve,
Saulatė Jo veide spindėjo,
Motulė Jo verkė slapčia.

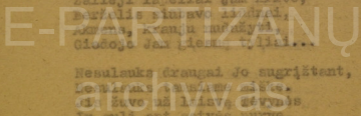
Lietutis Jo veidą mazgojo,
Vėjelis jį glostė šilku.
Tamsioji naktis Jo raudojo,
- Sesute, neverk Jo jau tu.

Žalieji lapeliai jam krito,
Barkalis siurbavo liūdnei,
Kamena, krauju nušalęji,
Giedojo Jam giesmę tyliai...

Nesulauks draugai Jo sugrižtant,
Nesulauks tamšame miške.
Jis švęs už laisvą tėvynės
Ir guli ant gatvės purve.

Miške aidės ginklų šūviai,
Į kovą šauks Jojo draugai,-
Nekelsis nuo gatvės lietuviai,
Į pagalbą Jis neateis.

Vargonai negaudžia, negroja,
Nelydi Jo nieks į kapus.
Varnai Jam akis iškapojo,
Motule, štai tavo sūnus...

DREKANTO MIRTIS

Argi mėnulis tėvas Tau,
Sūnau, brangus didvyri,
Žvaigždžių keliais Tu atėjai
Dėl šūstančios Tėvynės.

Šuo budelių buvai toli,
Pas juos negrišt žadėjai,
Bet kad širdis narimo Tau,-
Tėvynę Tu mylėjai.

Ir tylia naktį ant pečių
Išskleides parašintu,
Tu muskioleksi pušynė
Šalima, šalima, kaip rūtė.

Bet išdavikė drobulė
Lapeliais sukliudėjo.
Tu sukavėtas užmigan
Ir priešas pastebėjo.

Kaip vilkas grūnciosi tada
Kol šovinių turėjai,
Ir paskatinis pats save
Tėvynėi pasukoėjai.

Nebeskraidysi erdvėse
Nė šilko parašintu.
Jei šinet, sesės, kape, Jo -
Prisėkit daug vainikų.

ŠUVUSIAM BROLIUI

Daug, daug dienelių, mielasis broli,
 Mes prakalbėjom Šaliam miške.
 Kartu mes laisvę sulaukt žadėjom,
 Dabar Tu guli šaltam kape.

Tavo pakirto, kaip Šalia uosį,
 Kaip gūolelį iš palaukėn.
 Tu už tėvynę padėjai gyvi,
 Tavo smūgis ilgai mirties.

Bet Tavo šygiai mums pasiliko -
 Jų neužmiršime niekada,
 Per kankę kankių mes pasilvėnė,
 Laisvę tėvynta vėl atgėnė.

Tad, mielas broli, ilsėk ramybėj,
 Dubyste krante žemėj juodoj,
 Mes su engėjais toliau kovosim -
 Laimėt ar šūti šiaurioj kovoje.

KRITUS UŽ LAISVĘ

Girdžiu, kaip aidas šūvių skrenda
Ir širdį varsto sopuliais,
Kad brolius lietuvius medžioja
Savo pardavę lietuviai.

Tu niekše, širdis tau plieninė,
Tu broliui naikinai savus,
Išduodai, kaip Judas, tėvynę,
Dar budams lietuvių šūvus.

Vėl šūvio aidas sukambėjo
Ir krito bėgantis tenai.
Jį priklaudė laukai tėvynei
Kritus už laisvę amžinai.

Jo kapą puošia puikios gėlės,
Daugybė šypsančių žiedų,
Nes prisodino lietuvaitės,
Mergelės mėlymą akių.

ŽUVUSIAM PIANKIUI

Ne man, ne man skaištus rytojus
Išsukį laisvoje lietuvoj,
Ne man, ne man Kallasis gojus
Sypsois vasaros kaitroj.

Ne man sesutė sukasplaukė
Baržely sės gėles,
Ne man brolelis srdams lauką,
Beinuos lašėvas dainas.

Neras sesutė tos vietelės,
Kur si kovoį žavėu,
Gad ir norėtu, kad rūtėlis
Kaliustų kape tylumoj.

Eik man motulė senagalvėlė
Vėnėk, iš maldų muplės,
Kas nielas rytas, vakarėlis
Savo maldose prisiminis.

Tėvelis senas ilgėsingai
Saulutei tekant pažiūrės
Ir karčią ašarą nervingai
Subrauks iškritus iš skies.

Sudie, tau juodbėras žirgeli,
Tavęs jau nebalsosin,
Kas nielas rytas, vakarėlis
Tavim nemandruvosiu.

E-PARTIZANŲ
parchyvas

Atbēgęs tu prie mano kapo
Kojelēm ī žemē sutrenk
Ir iškilusią laisvės mintį
Muneški broliams pasirengt.

Židūrēki, baltas žirgas skrenda,
Ant jo balta, narsi Vytis.
Trispalvėj vėliavoj paskendus
Žygiuoja laisvės išdidi.

E-PARTIZANŲ archyvas

MORTUOS VOCCI!
(Mirusius šaukiu)

Dabar einu į didžią tylumą,
 Į tylumą palaimintą ir šventą,
 Kur į calūno juodą, minkštą drobę
 Naktis visų mūsų sielvartus suglobia.
 Einu į laisvą didelę ir plėčią,
 Kuri priims mane, kaip lauktą svečią:
 Pro pilkas sutemų rūkas
 Einu pas brolius ir draugus.
 Bet tolyje varpai dar bekštuos gaudžia
 Ir jėga vakarų kaimo žara -
 Ir vėl krūtinėj gėla maudžia,
 Širdy pagieža ir citra, -
 Ne vėskus sutemoje žuvo:
 Šilto kraujo širdis pasruvo
 Ir praeivčiai paklusti neišmoko:
 MORTUOS VOCCI!

E-PARTIZANŲ

archyvas

Šaukiu kas jau kapinyrą,
 Iš pakelės duobis ir griovius,
 Iš molio dumblo ir smėlynų
 Ir iš visų mirties vietovių.
 Pakilkit, grisučių šiurpūs milijonai,
 Garbingieji pulkai ir legionai
 Ir tie, kurie už laisvę, lakį mintį
 Dūlėja nukankinti.
 P a k i l k i t e, išniekinti,
 Subisuroti, apluošinti,
 Su ainanomis ir klyksmais,
 Su budelių girtų gauja,
 Kuri šihintų žaroje
 Ant Jūsų kapo spardėsi ir šoko:
 MORTUOS VOCCI!

PARTIZANO KAPUS

Be gliešmiu, tasyk nešē Jo karstā,
Tylloj, nēredienoj, J kalno kapus.
Da bērželīai tā rudens barstē
Ant Jo kape, gultomas lāsmas.

Ir tie lapai sugelti, Jem tarē:
Juk nevestai šis ilsts galvas,
Greit kas ināva, mīnēs šīs karī
Prisikēlus jauna lietuva.

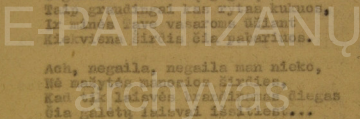
ACH, NEGAILA

Tu ilsėkis, broliau, šalia kelio,
Guldęs galvą už laisvę vaikų.
Mus primins baltas kryžius berželio
Tavo žygius Tėvynei puikius.

Gegutėlė kiekvieną gegužį
Tais graudingai kas ryšius kukuos,
Išminos tavo vasaroms užiant
Kiekvieną širdis čia patariuos.

Ach, negaila, negaila man nieko,
Nė pašytis namoriet širdies,
Kad tik laisvės vėniai pasiegtas
Čia galėtų laisvai išsiviešt...

Rodos, gera taip būt šalia kelio,
Kur sustingusi brolio širdis,
Kad Tėvyne laimingą sau dalį
Rastų greitai, praleidus naktis.

OI VERKS SMILČIŲ KALNELIS

Oi verks smilčių kalnelis brolio partiza-
Priglaudęs galvą nakties tyloj - (no
Už laisvą Tėviškės kovojo ir gyveno
Ir laisvas troško mirt šaly savoj.

Kas vėkams prie karo jo kūnas gegutė
Ir mylimoji galvė pasodins.
Ar gali kas išplėst troškimą laisvam tūti
Ir Nemuną palikti be vandens.

Čia jam šlėmė pavasarėlis pūslės Malios
Ir Tėviškė jo širdį plakti tūsi.
Ir vis dėlto, oi verks smilčių kalnelis,
Priglaudęs galvą, mylimo sūnaus.

NAMYNIUI IR BERŽINIUI

Tai buvo kovo dešimta diena,
 Kai klykdami padangėm skriėjo pėmpės, vytu-
 Pranešdami džiungią naujieną: (riai,
 Pavasaris žvalgia į akis meiliai.

Dangus buvo skaidrus ir mėlynas,
 Šypsojos saulutė taip linksmi.
 Sargybinis stovėjo, lyg lynas,
 Ir pamatė, kad supa rusai ir stribai.

Ibėgęs suriko: - Jau priešas artėja!
 Greit ruoškitės, čiupkite ginklus! -
 Ir priešas visai nepastebėjo,
 Kad vyrai pasitraukė į miškus.

Miške linksmi, gėva, vien eglės tik ošis,
 Vyrai drąsūs, linksmi jų veidai,
 Bet burliškai iš pasalių pasiruošę,
 Atidengė ugnį, staugdami, kaip vilkai.

Vyrai kovos, priešai slydėsi varti,
 Lūpos mirštantių tarė: - Šudie Tėvyne ir
 Už tai turėjo smėlis atsiskirti, (broliai,
 Kad laisvi oštų miškai ir gojai.

Nepriglaus daugiau motinos rankos,
 Nes teli jos nuo žuvusio sūnams,
 Tik šaltos išgrįstos rinkos
 Apnogiatus jų kūnus priglaus.

Lei bus lengva Jums Žemė Lietuvos,
 Brangūs broliai Namyre ir Beržini!
 Šią dainą broliai ir sesės dainuos
 Tuo laikus ir Jus prisiminę!

ŽUVUSIAM ŽALIŪNUI

Sūnau žalių miškų Tėvynės,
Kam Tu atilsį gavai?
Saulėtą, šviesią, skaisčią dieną,
Akis užmerkdamas amžinai.

Saulėta, skaisti buvo diena,
Jus priešė pasekė šnipai.
Giria dar toli, - broliai bėgo,
Tu su kulkosvaidžiu likai.

Iš nusidėjo šuvių salvės
Per žalią Tėviškes vėliavą.
Ir svilvė kulkos, tartum lietus,
Jos ruošė ne vienam kamui.

Tavo ranka vis spaudė ginklą,
Kol dar tebėlė širdis.
Vakarykusė saulei svyrant
Užmerkei Tu pilkas akis.

Lyg sudros blaškomas medelis,
Lyg lieknas beržas, palūžai,
Nusviro galva ant kieto grūdo, -
Tokią Tu dalį sutikai.

Bet Tu savo krauju mūšistei
Tėvynės Žemę raudonai.
Per amžius Tau garbė, sūneli,
Kad Tu Tėvynę vadovai!

PALAPIŠIŲ KAUTYKĖMS PAMINĖTI
(1946.07.06.)

Liepos šeštojoje,
Kai pievos dengėsi žiedais,
Palapišių miške rūs užpuolė
Driskiai, kraugeriai.

Krite kulkos šalin mūsų,
Eglių šakos čia.
Lūpos mirštenčio kartoje:
- Sudie Tėvyne!

Sudie tėti ir mamyte,
Sese ir broliu,
Sudie mylimai mergaitė,
Aš negrišiu jau.

Balandėli tu pasakieki
I mano namus
Ir sakyk mano namiškiams,
Kad negrišiu aš.

Sudie mylimai mergaitė,
Kad jau neatėsi
Jos mylimas bernuželis
Vėlai vakarais.

Nėr kam kryžių pastatyti,
Tvėrti tvorcles,
Nėr kam kapą aptaisyti,
Sočint gėleles.

Brolė, juoda medžio kryžių
Pastatyk nakčia,
Sese, pink vainikų rūtų,
Atnešk paslapčia.

E-PARTIZANŲ
archyvas

KAI TU ŽUVAI

Tai buvo šilta vasaros diena,
Mes linksmi dirbom laukuose,
Bet orą suvirpino šuvisi
Ir žuvai nuo jų tu tada.

Tavo žuvimą mūs širdys pajuto
Ir suplakė krūtinėj neramiai,
O akys vis žvelgė į toli
Ir sakė: O gal netiesiai!

Bet greit pasirodė tikrovė;
Pamatom mes priešų eiles.
Pirm jų Tavo vežė ir juokės,
Musvirusiom rankom, peršanta galva.

Gulėjai tu be gyvybės lenkio,
O mėlynos akys dar pravertos buvo,
Jos lyg sakyte sakė: žuvai,
Bet dėl laisvės kovot kitus palieku.

Mors mano kūnas bus išjuoktas,
Bet dvasios vis tiek neišjuoka,
Mes ji dabar laisva, kaip paukštė
Ir skraido ten laisvėg - dauses'.

ANDRA TĖVYNĖJE

Vėjas vėjas balsus, plėšo, drąsko lapus,
Lūšta sąuolo seno šakelės,
Lūšta uoslai, klevai, raudonakruosčiai pu-
Gęsta vos patekėjusi smulė. (tinai,

Flaštakėlė marga, prie žolyno maša,
Alpeta, virpa parpuolus be kvapo,
Ji norėjo pakilt prie sualutės sukilt,
Bet žiaurys ją parklupdė ant kapo.

Balsus klyksmas laukuos, siaubas kūdikių
Blaško kūdikių netenka balandė. (veidnos,
Kervelis neris, pagrobė jį sušarys,
Kurs sudrą nugaliēt jis ir vandė.

Suvalioti, šlapi, kur jaunystė kvapi,
Pumpurėliai berka baš škielė,
Kai lekštutės deina vėjavėly, viena
Budėiovindavo aseras veido.

Antrą kartą balsi toje vietoje žiauri
Andra blaško Tėvynės beržyną.
Riešutėlių kriušė, ant lapelių rasa
Flaštakėlės dienas apsvaigino.

Vėl šėsi putinai sušydėjo raudonai,
Nektaras sveigus pasiliojo...
Išdaviko balsus, kerštas virpa žiečnos,
Kraujo kerštas šilais nuaidėjo.

ŽUVAI UŽ MIELĄ BOČIŲ ŠALĮ

Kai buvo vakaras vėlyvas,
Sudie motulei pasakei
Ir dar pamojęs kiemo gluosniui
- Neverk, aš grįšiu, - pasakei.

Tave lydėjo mešica švilgsniais
Ir graudus verkimas su malda,
Mes nežinojo ji, ar grįši...
Niedėjo sąsara karšta.

Tu panylėjai laisvės dalį,
Tu panylėjai tuos laukus
Ir vakarais, kai saulė gėso,
Dažnai atmindavai musus.

Laisvas mairaidai po mielą šalį,
Draugas ir liksimas Tu žuvai,
Bet vieną kartą, rytui auštant,
Mūsų priešų kulky užnigai.

Žuvai už mielą bočių šalį,
Už brolius, seseris, musus,
Už mielą gimtą savo pirkį,
Už brangius tėviškės laukus.

Tu nesulaukai laisvės ryto,
Mirtis - Tavo liūdna dalis.
Bet mūsų broliai gyvi likę
Minės Tave vis su daina.

Niegeb, brangus broli, ramybėj,
Brangioje šeimėj Lietuvoje.
Tavuosius žygius pasilikę
Legendose visad kartos.

LAMPĒS, ŠALTIŅIŅI IR ŽIBŅUNI

Jūs tik prašydot, lyg šiedai puikūs,
Šypsojos Jums giedras jaunystēs dangus,
Ir savo jaunystēj, kilnioj širdyj jautēt,
Kad šaukia Tēvynē sūnus.

Palikj tēvelij, taip mielus namus,
Mergaites ir kvepiandius jū daršelius,
Išējot šalinoju Tēvynēs šilu.
Širdyje Jums buvo ramu, taip ramu.

Ir štai, partizanais šygiuojat linksmi,
Jūs lydi pavojai didi ir maži.
Kai buvo pavasario tamsi nakšis,
Troboj susivinko "šalinių" būrys.

Mažutis namelis toli nuo miškų,
Atrodė aplinkai visur taip ramu.
Tik štai, burilokaš pabėgė šeris,
Dažvange ginklai, atsidarė ugnis.

Iš dvylikos brolių paliket šėši,
Jūs sužeistais buvot, veidai kruvini.
O meilė Tēvynēs Jums buvo galinga,
Norėjot eit šygin, tik jėgų dar stingo.

Kaip laikas visuomet užgydo šaisšas,
Išgijot, vėl ėmēt ginklus į rankas,
Vėl šengiat linksmi su draugais,
Tikėjot, kad laisvė ateis.

Jau metai ketvirti Jūs ginklo draugai
Žygiuojat laimingi miškais ir laukais.
Atėjo vasario devinta. Naktis,
Užmigot kartu broliukai Jūs trys.

Užmigote mažim miegu, sūnai,
Nekelsit, broliukai, daugiau.
Išvežti tėveliai šaltam Sibire,
Jūs jauni ilsėsitės šaltam kape!

E-PARTIZANŲ archyvas

ŽUVUSIAM DRAUGUI

Užaugai Tu, tepai kaip plienas tvirtas,
 Lieknas kaip liepa, kietas kaip uola,
 Ir supratai, kad Tau yra paskirta
 gint savo kraštą - karžygio drausa.

Kovojai Tu, nes laisvės tenorėjai,
 Nes Tu matai, kad vargsta žmonija,
 Kad stėjusiai bailsis, sužverėję
 Tetrokšta tik, kad žūtų mūsų tauta.

E-PARTIZANŲ archyvas

Tu išėjai į partizanų kelį,
 Į jį žengai su džiaugsmu ir daina,
 Tu palikai motulę ir mergelę,
 Sakai - neverk, lydėk su šypsena.

Bet Tu buvai, krasu kras, apšalstai...
 Kovos draugams sumie dar pasakai;
 Visas jėgas Tu pasukojai laisvei,
 Bet laisvo krašto Tu jau nematei.

Liūdi Tavęs motulė ir mergelė,
 Niūrus paliko be Tavęs draugai...
 Bet jie už tai, kad priešas skriaudžia
 Prisiėkė Tau - kovoti mirtinai. (Šalį,

DEI TĒVYNĒS

Andringā, tamsiā, gūdmīā naktī,
Kai vējai siuto laukuosā,
Žygiuoja tyliā partizanai
Nešdami laisvā širdyse.

Ant pešiū kabo šautuvėliai,
O širdyse plieno drāsa.
Ir melsvos skys mergužėliū
Lydėjo žygin visada.

Ir kai jau laisvė švis Tėvynėj,
Vergijos pančiai subyrės,
Tuomet, mieloji mergužėle,
Aš Tave glausiu prie širdies.

Žaliam miške, prie balto beržo,
Kur pušys ošia tylumoj,
Galėjo kritęs partizanas
Už laisvę vykusioj kovoj.

Saulutė leidžias vakarose,
Mėnuis teka dangajė,
Žaliam miške prie balto beržo
Jo kapą puošia mylima.

Ant kapo auga žalios eglės
Ir beržas liūdi vien tensi.
O melsvos skys mergužėliū
Neregės Tavę smėinasi.

Miegoki smėiams, partizane,
Nešinomas Tu mus kary,
Pakvieš dievai Tave į puotą,
Kada jau laisvė švis šaly.

MĒSĪŅŪ BROLIŅŪ AUKA

Partizanu būrys pakļebeno duris,
 Pakļebeno sodiešio pirkelę.
 Atidārē Jiemē jas, - šūisukitēs milinēs,
 Jūs broliukai pavargę, sušaię.

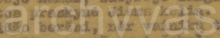
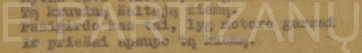
Jie sumigo visi. Naktis tokia šviesi,
 Mēmalis per debesi žvolgē.
 Priešu šaipai - mūsē Tēvynēs rykliai,
 Jiemē kruvinę pokyli rengē.

Nytas buvo šviesus, daugiau tokio nebūs
 Tę kruvinę šaltajā ziemę.
 Pamirdo kas tai, lę notore garšai
 Ik priešai apsups tę kļemę.

Sudrebējo nemi, subyrējo langai,
 Granatos prasymē Jiemē kaili.
 Šoši lūfo bēršai, nēr vainiku tenai,
 Ar kas rūtis mmeš sent šakelę.

Purpuriniais grašiais pasipuošę šiedais,
 Tartua spaudšia baltutę rankelę.
 Oi cukliks ne viens mergušēlē jauna
 Sušinojus mylimojo šaiļę.

Dengia sniegas namsus, dengia sniegas gat-
 Dengia sniegas našlaišio galvelę. (ves,
 Jūs ant gatvēs pameš. Šalti vējai Jiemē
 Neateis, nepriklaps ten mergelē. (pūs,

ŽUVUSIEMS KOVOJE UŽ LAISVĘ

Tyliai Alsma trispalvė prie kapo
Ir pravirksta vainikų žiedai.
Gyvensi Tu, didvyri, o mirtį
Kovoje su priešu sutikai.

Tau šiandieną sudie, gieda salves
Ir maskamba laukai su daina,
Ne berželis nuo vėjo palinko,
Tik pravirko motulė sena.

Tau, didvyri, tauta lenkia galvas,
Tavo smėiais neužmirė Lietuva
Už mirtį ir kraują pralietą.
Pėl laisvės kova bus šventa.

Ir žuvai nū reviškės žemę,
Užu šalį ir bočių kapus.
Mes šiandieną prie kapo prisiekiame:
Tavo pėdos mums gairėmis bus.

Tu nelink, kai ruduo ataus atklydęs
Ir kai vėtros ima laužyt šakas,
Nes tie šodžiai tavieji mummyse
Niekumet, niekuomet neužges.

Bet paskiau, kai pavasaris kelsis,
Mes sugrišim laisvi iš kovos,
Tada Nemunas ledą sulaužys,
Laine puošis laukai Lietuvos.

Daug gėlių tada atneš Tau sesės,
Dainas leis jos iš lūpų jaunų,
Prie kapų savo galvas mulenks jos,
Prie kapų mylimos Lietuvos.

ŽUVUŠIAM BROLIUI

Tu buvai toks jaunas, mano mielas broli,
 Tavo akys degė ugniai giedria.
 Tu mylėjai laisvą ir gintinės žemę,
 Tau brangi taip buvo tėviškė sena.

Tu matei, kaip priešas mindžioja Tėvynę,
 Ausyse aidėjo laukų aišana.
 Tu matei kaip tėvą varė iš gintinės
 Ir nuvarė seną Sibiro linkme.

Išėjai iš pirkios, pažvelkai į toli,
 Akyse liūdnoje degė kibirkštis.
 Aš jatau mielas, mano jaunas broli,
 Tau širdyj liepsnojo kraujina ugais.

Anksti rytą auštant tyliai išėjai Tu,
 - Laukams parnešti laišvas - man tepasakci.
 Leukuose gintinės tu atsigrįdai dar,
 O beržai mojavė tau ilgai, ilgai...

Štai prabėgo metai, o Taves neber jau,
 Jau nebematau Tavų akių liepsnos.
 Akyse vaidichas Tavo veidas baltas,
 O puiki galva paplūdusi kraujues.

Bet ilsėk ramiai. Nes Tavo darbą dirbam.
 Tėviškė mieloji vis tiek bus laisva.
 O laisvoms dainoms jau leukuose aidint,
 Širdyj prisiminisim žuvusį Tave...

GIRIOJE

Girioje sniego pripusatytoj,
Po prieglauda žalių eglaičių,
Gulėjo da sustingę kūnai
Drąsuolių lietuvaičių.

Ir kaip gražiai atrodė karstas
Pačios gantos rėdytas,
Baltuose sniego pataluose
Eglutėms iškalbytas.

Ant balto sniego, tartum rožės,
Kaudoms kraujas tekėjo,
Tik nešvietė gelsva žvakutė
Ir niekas nesudėjo.

Namie liudi įsuna sesutė,-
Skaušnas drąsko krūtine,
Kad negalėjo būt prie brolelio
Valandą nors paskutinę.

Bet niekšai budeliad neleido
Gantos karste gulėti.
Dar veš miestan broliukų kūnas
Ir ten po gatvę mėtys.

NEPRIKELS TAVĖS LAISVAS VARPAS

Tu kasdieną laukai suštant laisvės ryto,
Bet je nesulaukęs kovoje šuvai.
Daug jau mūsų brolių, lyg gėlių mavyto,
Tokių pat drąsuolių, koks ir Tu buvai.

Tu šuvai, kad laisva Tėviškė gyventų,
Laisva nuo Baltijos iki Panerių kalnų,
Kad Vilija laisva Nemunon sruventų,
Kad dainuotų sesės, nebūtų graudu.

Neprikels Taveš jau Laisvės Varpo garsas
Ir laisvos Tėvynės nematysi Tu.
Ir nekankins širdies Tavo skaudus gošimas
Mylimos motulės ir gimtų namų.

Dar ilgai lauks Taveš grįžtančio motutė,
Vektarėis vergulė be Taveš liūdes.
Tau gėlių ant kapo prisodėins sesutė,
Kas pavasarėlis jos gražiai žydės.

Kai laisvai trispalvė šviesina nokšte
Plevesuos ir plaksis džiugėsio pilna,
Tau, broliau, atnešiu baltų gėlių puokštę
Liūdesio ir skausmo širdin kupina.

Ir tyliai sukniubsiu aš ant Tavo kapo
Tau papasakoti, kad laisva Tėvynė,
Kad ji tik per Tavo mirtį laisva tapo,
Kad nemato laisvės, kurs jai laisvę skynė.

Garbė Tau per mažius, sūnau Lietuvos,
Šuvai Tu už laisvę Tėvynės!
Tu nevengei vargo, mirties nei kovos,
Šuvai laisvai kelią praskynęs!

NEŽINOMAJAM

Mašytis spauges kupstelis
Tarp miško eglaičių žalių,
Tai kapas žuvusio partizano
Už laisvę Tėvynės laukų.

Jo akyse kibėjo ryštas
Iz tvirta buvo jo švasta.
Net gyvenimas atgal nebegrižta,
Jį prisilėgė žemė juoda.

Budeliai jį išniekino,
Mirė kamandis mirštinai.
Už Tave, brangi Tėvyne,
Jis kovojo šydria viltimi.

Ilsėkis, broliu, tarp eglaičių,
Nežinomas mums Tu buvai.
Vardas bus įpintas dainoj lietuvių
To, kurs už Tėvynę žuvai!

Nelankams pečių po naštos sunkumu,
Kaip vilkinas, stesiu į kovą.
Pavergti už brangią Tėvyną - gražu,
Aukščiausią turėt sau vadovą.

Haironis

REDAKCIJA
E-PARTIZANŲ
archyvas

NEAPLEISK MŪSU!

O Viešpatie, pašvelk ī mus īš kryžiaus,
Iš šito darželio ūmīrēto visu,
Kada mes vēl ī namus būsim grīžē,
Kada gyvenimas vēl bus šviesus?

Maži langai voratinkliuos paskendē,
Solēs, kaip sniego vīdury šimpon.
Uš kā, uš kā, uš kā nos kenčiams dantis sukandē,
Uš kā, uš kā, uš kā išvazē īš namų???

Tu saugok, Viešpatie, laukus, trobelę
Ir gintų namų mūs nepleisk!
Palengvīsk mums per vāgų brīstī keliā
Ir mums kaitiems diēšies kaites atleisk.

O Viešpatie, suteik jėgų ir džiaugsmo
Dar po gintosios stoga čia pabūt.
Išgirsk širdies tą didį šauksmā,
- Neleisk, neleisk mums beprasmingai žūt!

KO REIKIA JIEMS?

Ko reikia jiems iš mūsų gimtosios žemės,
Kurią mes mylim taip karštai!
Juk nėra čia nei aukso, vario, -
Tamsaus Nevėžio tik krantai.

Nėra čia vynuodžių, nei naftos lašų,
Nėra trobelėse šilko.
Ko reikia jiems iš mano krašto,
Gal debesėlių tu pilkusi!

O ne! Tėvynės jie pavergt atėjo
Iš iš krūtinių mums išplėst
Jai šventą meilę taip nemaria,
Iš mums šis švietimas pūriūt.

Tu je nelaukia tu. Jei upelias ir gali
Gal būt, pakreipti iš vagos,
Bet mūsų Tėvynei meilę karštą
Neužslopins jie niekados!

Išvežę gal marins kur tėvą, brolių,
Toli nuo Tėviškės brangios,
Tačiam kiti vėl brangią laisvę
Su ginklu rankoj atkovos.

LAIŠVĒS RYTMĒTIS

Mēs šia Tāu daug dainu supynēm
 Per šaltas rudenie naktis.
 Tu mūs iēvarginta Tēvyne,
 Tu mūsu meilē ir viltis.

Bērēelis skaisdā savu dalis,
 Ļpinē giesmēn vyturā.
 Fraēje rytmētis iēbalis
 Tu laisvā ilgasā turis.

Muslīnko tyldē savneris
 Pro laukā šnarantī kviečū,
 Jutau aļsavimā neramā
 Ant jūju aļruostā dāpandū.

Krūtīnēj virē barēvas krūjas,
 Virpējo ēvaigžēdē dangujē.
 - Tad jē uēu Tēvyņē kaujē,
 Per mirtī laisvē neēu jē.

Laukā smūtkolis susimēstēs,
 Nužēngis Kristus iē dangaus.-
 Ateina vergomā ētai balsas
 Ļ tyrias ēirdis prisiglaust.

E-PARTIZANŪ
 archyvas

NAKTIES ŽYGIS

Danguj sidabro milijonai,
 Mēnulis Šypos pro miškus.
 Paskendo šanē sapno monuos,
 Vēnigdē poilsuiz visus.

Dot ne. Kas ten tasesoj norimsta,
 Kas jūā šalnoju iskur?
 Iš kur šlervojins tas givats
 Nakties vidurnakšiu pūdu?

Tai šonēs. Tai šmoniū būrelis -
 Važinai, pasta ir vāra...
 Jie vārdēi lankais, te kalio,
 Iyg pataku, svečini slapti...

Tartum valdackliai tyliā naktī
 Ī Kygī tersūs trunkia jie.
 Lietuvā jie karščiāusiai myli
 Ir moka priešā mugalēt!

NE DĒL TURTO LIETUVIS KOVOJA

Šilų kalne vaitoja pušelės,
Takelia tyliai siena kažkas.
Jo išvargintas veidas išbalęs,
Rankos skiria spygliuotas šakas.

Aukštumėlėje jis apsistoja,
Krutinėn oro įkvėpia giliai
Iš sušvilpęs paukščių suvaitoja,
Aidą šį pakartoja šilai.

Į tą garsą iš slėnio atsako
svilpesys tokiu paukščių tala.
Jm pirmąjį pasvyko rasi, tada
čia tarp šilų pušelių kalni.

Atsisėdęs giliai atsidūsta:
- O tėvane, kokis tu brangi
šydries akys ir veidas nušūta,
Juos išblaškė ir žuvo penki.

Ne dėl turto lietuvis kovoja,
Nė garbingųjų vėstų aukštų,
Tik kad būt laisva žemė artojų,
Kad nebūtų gyventi sunku.

Jis nenori pasaulio valdyti,
Nei vergaut, nei turėti vergų,
Tik kad broliai išeitų į smulę
Iš už gročių, paunksnės mšky.

KAS TU ESI?

Kas tu esi, kur eini, partizane,
I nešinią, i mirtį ar audras?
Gal rytmečio padangės išsiblaivę
Kely vien tavo liūdną kapą ras.

Esu aš tas, kurį išugdė žemė,
Esu aš tas, ką laikino dangus.
Kam neklys blaivosi, kai dienos jau sutę,
Esu aš tas, esu aš tas žmogus! (M)

Aš iš saulėleidžių renku rytojaus ugnį, (ku.
Aš iš vidurnaktų, vidurnakties žvaigždės renk
Aš gyvas pereinu vardan, gelmes, bedugnes,
Upes be tiltų, kalnus be takų.

Esu aš tas, kuris pesynė mirtį juoda,
Esu aš tas, ką audros nomunėš.
Ir kad lydėčiau jus ne vaišių soduos,-
Kovoje, audroj ieškokite manęs!

Dievas mato tą baisiąją skriaudą,-
Pasipuolia jo veidas drąsa.
Jo draugai prakaituoti, įraudę
Renkas, renkas galybe visa.

Mėnuo liejas ant žvilgančio plieno,
Lyg sidabras ant eglių kasių.
- Kas gi tie?- klausia sakale vieno,
Židri jis,- nepažįsta visų.

Iš jų tarpo mergaitė išeina
Tvirtu žvilgančiu skelių žydrių.
- Vade, prašom priimt mus į šeimą
Sakaių laisvės, laisvės karių.

- Tu neblaitė? Rank ranka, sesute,
Esko jis, - kaip gali nesutikt.
Aušra būdina skaisčio spalvute,
Eisim laisvę visi pasitikt!

REPARTIZANŲ

archyvas

TĖSIAUČIA TIROMAI

Žaliojoj girolėj, po ažuola senu,
Kur kriviai kadaise su dievais kalbėjo,
Žaliukų būrelis ugnelę kūreno,
Jų mėlynos akys į toli žiūrėjo.

Tėvynės trispalvė krūtines jų puošė,
Rasa sidabrinė per skruostus riedėjo,
O giria žalioji jiems gaud. ir ošė,
Svyruoklio berželio viršūne kalbėjo.

Kalbėjo berželis pušaiti prie tako,
Kučdėjo jo kakos liepaiti pavirė,
Kad tėvynės žemė jam krasuju atėjo,
Kad laisvė lietuvių sukastyta virė.

Čia ilsis berneliai, sūnūs Gedimino,
Palikę sėdybas, gintuosius namus.
Jų tėvus ir seses stribai užkandino,
Mūklėjo išvoniais Tėvynės laukus.

O brolius artojus Sibiran išvarė
Už meilę Tėvynės, gimtųjų namų.
Už pilką sėrmėgą į rūsi uždarė,
Už maldą prie Dievo, prie bočių kapų.

Čia ilsis berneliai prie ošiančio šilo,
O dvasios vaidilų juos guodžia, ramina,
Kad tas, kurs Tėvynę be galo pamilo,
Jai kelią į laisvę, į ateitį skina.

100

Teslaudžia kiek nori tironai raudoni,
Tegleđa jie himnus vergijai žiauriai.
Mums laisvė Tėvynės yr' miela, maloni,
Ją krauju atpirks tik Tėvynės vaikai.

Jie Sibiran ėjo, Vorkuton kelisvo,
Altajaus miškuose sveikatą prarado.
Tūkstančiai jų žuvo už Tėvynę savo,
Dar daug ten kankinas nuo šalčio ir bado.

Čia slapstosi girąjį Lietuvos berneliai,
Niekam jokio pikto niekad nepadarę.
Jūs tenai išvijo žiaurūs svetimšaliai,
Kai savo laukuose bėria žemę arė.

Bet Vyčiai jau žūna, tūnaisi saulė teka,
Gudininė kalnų pilėnai padarę,
O didvyrių šviesos tarpusavy bręta,
Kad jau laisvės Varpas gaudžia už šilų.

archyvas

PARTIZANO KELIAS

Šiai per sniegą, pūgą, vėją,
Nešei mums laisvę, šviesą.
Bridai gilius, gilius vargus,
Kovojai tu už teisę, tiesą.

Nešai tėvynei atšarą ir teisybę,
Aukojai jai save, diavyril!
Laisvę, kaip seserį, pamilę,
Laisvan gyvenimui lyg irte iris.

Nepažinėi, kas yra nelaisvė,
Nepalenkei galvos tironui,
Ant aukuro Tėvynės motinos
Įsūnytę, kančias ir vargus aukojai.

NEBEUŽTVENKSI...

Nebeužtvenksi upēs bēgimo, -
Mūsu Tēvynēs laisvės sparņų.
Nieks nepalsuš čia, nes jinaš gims
Biekt idēalų laisvės kilnių.

Nes į rytojų su viltim žiūrim,
Nes mus galvina laisvės šviesa.
Visi prie ginklo stokin į būrį,
Kad laisva būtų žemė visa.

Lietuvos žemė krauju parūgo,
Mažai kryželiai čia prie kelių.
Kelkis, Tėvyne, ne viskas žuvo
Tarp tavo plūto, tamsiai žalių.

Tau, partizane, vis patikėto
Lietuvą ginti tėvų šviesa,
Ir tu parneši laisvę, kaip vėjas, -
Per žemę eina laisvės šviesa.

Kas patikėto pilkų arimų,
O partizane, saugok čia tu.
Nebeužtvenksi upēs bēgimo, -
Baltojo Vyčio norient skilimtu.

E-PARTIZANŲ
archyvas

BUS DIENA

Susirinksim visi laisvės rytą
Neužilgo Tėvynėj gimtoj,
O žalios tad šakelė nuvytus,
Palaužta nelygioj čia kovojoj.

Daug pavasarių miškas skambėjo
Nuo dainų partizanų trankių.
Bus diena, šluostys vyrų suėję
Pilkas dulkes nuo savo akių.

Gatvė kaimo būrelis malytis
Išdidžiai čia pro kryžių praeis,
Ime gėlės iš šerėlių jiems lyti,
Sena motina vartas išeis.

Ir užtrūks laisvės kaimą jie veigia,
Jiems trispelvė plaukios atlapios,
Išskaitys, jų veiduose kaip dega
Laisvės žygiai ir sienos kovos.

Už Tėvynę kas bus jau numiręs
Tas garbė mūšins, mūšins...
Lietuva - mūsų žemė didvyrių,
Mūs gyvenime laimės diena.

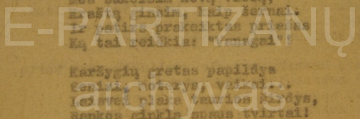
JEI ARBITŲ...

Jei ateis kada tėvynei
Tragiškiausią valandą:
Areštai ir išvežimai,-
Mes pakilsime tada!

Mes sukelsim kovą viešą,
Mašinių rinkinį, kaip šerūnų:
Ir patins prateiktas priekas
Ka, tai veikia: "vengiai"!

Karėgynų gretas papildys
Tentais, motrys, vežimai.
Išsivedi plaka tankios karėgys,
Rankos ginklą spaus tvirtai!

Priešo šunės kris, kaip lapai,
Virš mašinų, traukiniai...
Laisvė tautai - arba kapes,-
Tik ne Sibiran vergais!

PARTIZANO ILGĖSYS

Pavasaris atėjo ir jo gražios dienos,
Laisvas partizanas miškuose gyvens.
Vargo iškenkintas, laisvės pasiilgęs,
Veidas ilgesingas žieduose spindės.

Ach, tau gimtas sodžius, žydinčiais daržo-
Sukavėję žirdį, žirdį tarp žiedų... (lials
Tad niele nežinstu vakarines spindint,
Prisiminus laimę meilės vakarų.

Ech, neverk, mergele, nelidėk prie vartų,
Aš nebeteisinu liopę takolū.
Jau nebekalbėsiu tu meilū, šėdėliū
Ir nebekartosiu, kad tėve myliū.

Jau gana tos meilės, jau gana tų šėdėliū,
Gal kada dar laimė mūsų neaplenks.
O dabar už laisvę ir už gimtą sodžių
Mano tvirtos rankos priešui mirtį rengs.

PARTIZANŲ KARŠAS

Klaupiam, klaupiam tyralio raiste,
Senojo dukto pakrašty
Gyveno būrys partizanų,
Su mostabilia drąsa širdy.

Tai buvo vyrai neištišę,
Ne kartą švelnę miršiai į akis.
Visur ir visad jie pasiryšę,
Nors tektų belsti į pragaro duris.

Veidai jų rūstūs yr' nuo vėjo,
O rankos kietos, lyg akmuo,
Ir jei pakliuva komunistas,
Tai tuoj susiriečia, kaip šuo.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Kovoja mes už savo kraštą,
Už savo brolius, senelius, tėvus,
Už savo kalbą, savo raštą,
Už gintas pirkias ir namus.

Nehorin karo nė vengijom,
Mes trokštam vien ramios taikos,
Bet jei kada mus užkabina,
Ginklu atsakom visados.

Mes savo sienas atstatytim,
Pus mūsų Vilnius, Klaipėdė,
Tešino Dievas ir pasaulis,
Kad lietuvių narsią tautą.

Tu, mergučėle, neliūdėki,
Tu būk rami, tu būk tvirta,
Nes greitai mūsų Tėviškėlė
Buo priešu bus išlaisvinta.

PARTIZANAS IR GIRUŽĖ

Sušlėmėjo girios medžiai
Suo šiaurinių vėjelių,
Ir išėjo partizanais
Daug jaunųjų bernelių.

Tu giružė, tu šalioti,
Ar ilgai dar glausi mus,
Kol laisvuosį iškovosim
Ir atstosi mums namus?

Partizanas vienas kalis,
Už Tėvynę jis kovos.
Šalios tėviškės giružės
Laisvės laimę jam daimos.

Tu motute ir mergelis,
Mūs neverk ir neliūdėk,
Juk sugrižus iš giružės
Laisvė Tėviškėj žydės.

Ir kol mūsų Tėviškėlė
Brangios laisvės susilauks,
Partizanas ir giružė
Brolius karo žygis šmeks!

PARTIZANO LIUDESYS

Ant Neris kranto ošia miškas,
Stovi bakažė be langų.
Stov' partizanas musimines,
Prislėgtas liūdesio minčių.

Mėra tėvelio nė motutės -
Toli Uralų kalnuose.
Viens brolis žuvo už laisvę,
Kūni nėr vietos kapuose.

Jas ten beliaudint, besvajojant,
Atėjo sėbė verkdamas,
neverk, sesute, grįs tėveliai,
Gyvensim valandą tylias.

Jis glaudė sesę prie krūtinės
Ir aludė ašarų strise.
Neverk, sesute, neliaudėki,
Dar bus laisvė šalis gimta.

Ateis vėl vasaros auksinės,
Žydės alyvos po langais.
Glaus mus motulė prie krūtinės,
Būsime jos mylimi vaikai.

Likit, broliukai ir sesutės,
Gyvenkit jūs šarp svetimų,
O aš einu į Klaurų žygį
Kovot už laisvę lietuvių.

E-PARTIZANŲ
archyvas

SVEČIŲ SULAIKUS

Džiaugiamės svečių sulaukę,
Lapas puokša šypsena,
Kad pas mus vėl atsilankė
Su lietuviška daina.

Nors laikais klajoja vėjas,
Žiemos šaltis nors žverbus,
Savo žodį ištesėję,-
Atlyginavote pas mus.

Spaudėm, žin, ranką tvirtai,
Didi broliai - varagai,
Iškentėsim kas paskirta
Mūs tėvynei ir kalbai.

Tegyvoja partizanai,
Tegyvoja lietuvai,
Vėl gimtoji tėvų žemė
Nuo grobių bus laisva.

Vėl bydės šurkšelyj rūtos,
Skambės juokas vaikais,
Išsiligusios sesutės
Papuot jus gėlių žiedais.

MERGAITĒS SVAJONĒS

Keli pavasarisi praējo,
Kai šioj padangēj gyveni,
Bet man širdies jās nēžavējo
Kaip tas, kuri šlandien nemi.

Tai buvo tylios, tylios naktys,
Viens tylesnē uš kitas,
Kai satemoj klajojo skys,
Kai apkabino kašin kas.

Ir kai padavys rankā kieta
Sakal: - Skubelime tenai.
Ten parbrinktes raudis vieta
Ta tyliai, tyliai usmigai.

O aš klausiaus, kā rason laša,
Kā šūm ogle ir pušis,
Atskati, kā likimas veša,
Kā šada šī tyli naktis.

Pakalnēj smarkiai lojo šūnēs,
Ir aš tik vos, vos alsavau.
Grašus šiedelis štai ramnēs,
Bet burtā laimē nedrīsu.

Jaunū arū ilga grandinē
Sumirgo mēnesienoj šia...
Griežlēs liūliavē sutarting
Ir mudu skyrēnēs slapšia.

E-PARTIZANŪ

Archiyas

Mama tą šypseną, kaip brolio,
Kai ranką padavoi sudie,
- Juk nebijosi, jau netoli,-
Mama, lyg buvo tai šiandien.

Sutirpo praeityj minutės,
Šiandien viena sėdėiu, mąstau...
Sumirgo popierųj cilutės -
Nus atsiminas man ir tau.

E-PARTIZANŲ archyvas

ŽIBUOKLĖS

Prašydo pirmos melsvos žibuoklės,
 Lekštučių dainos skričo linkusiai.
 Tėvynės ginti išėjo broliai
 Tylūs, bet narsūs, kaip vanagai.

Vartuos pažymo sėda motutė
 Ir nesužalė lijo viena.
 Jįsai žinajo, ką vėjai padė,
 Jog pertisano sunki čalia.

Vėjas įpintęs blaškės ir krukė,
 Klamė žibuoklių melsvus sėdus.
 Vaikų jo giklai, patrankos gaudė,
 Iydejo vėjai plėsius laukus.

Ar kaltas tas, kurs pasylėjo
 Niekas ir slėnius mūsų Lietuvos,
 Kad jam patinka šie sodžių gojai,
 Karpyti lapai žalų klevų.

PRIE LAUŽO

Miške prie laužo vanagai sėdėjo,
Lūdną dainelę traukė pamažu,
Ir tylus aidas taip gražiai skambėjo
Ir jo klausytis buvo taip šavu.

Laužo šviesoje veidai surintėję,
Į šalis blaškos deganti liepsna,
O mintys skraido apie gimtą šalį,
Apie gimtuosius sodžiuoj namelius.

Skrido dainelė apie gimtą sodžiu,
Apie gimtuosius sodžiuoj namelius,
Apie motulę, laukiančią prie kelio
Ir mergučelės mėlynas akis.

Laužas jau gasta ir naktis atėjo,
Gana dainuoti, broliai vanagai.
Ruoškites žygin, jau laikas stėjo,
Nes naktučelė mūsų motina.

Nes partizanai, kovų nepabūgę,
Nešame laisvę ant savo pečių
Ir tegul priešai mūsų nebaugina,
Nes mes nebijom alkamų gaujų.

PALAIMINK!

Štai kraugeriu bandos kenkina ir žudo,
Pamynė mūs laisvę ir Došių kagus,
Tautos išdavikas piktesnis už Judą,
Išduoda Tėvynę ir brolius savas.

Teriojamas kraštas graudingai vaitoja,
Upelini patvino nemaitu krauja,
O grašios soduose neteko artojų,
Išniekintas vlogos be durų, langų.

Nuo motinų raudų net girios vaitoja,
Euo skausmą ir kančią net plyšta širdis,
O broliams mišnose net širdys liepsnoja
Vien meilė Tėvynei ir kerštas ugnis.

Mūs mylimą Šalį barbarai užpuolė,
Paniekino žemę ir žudo vaikus,
O smagek, Aukščiausias, mūs Šalį nuo bado,
Palaimink mūs darbus ir Sygius drąsius!

PARTIZANŲ VELYKOS.

Prabėgo šaltoji žiemušė,
Pavasaris šypsos antai,
Su šėlaugsmu ir šypsena skuba
Velykos pas mus taip greitai.

Sesutė jau dažo margutį,
Velykos artį, jau artį.
Ko liūdi, senoji motute,
Kam galva nusiūsiu verki?

Tam gaila sūnelio išvyto
Iš laisvės gintųjų namų.
Niemet per šventąsias Velykas
Vėr to, kuris sėdėjo kartu.

Jis švenčia Velykas pašyne,
Saulutė jo šildo namus
Ir šventų Velykų aušrinę
Paukšteliai pritaro jam giedot.

Neliuski, senoji motute,
Kad šventi Velykas viena,
Per sekamčias šventas Velykas
Sėdėsiu su tavim drauge!

SUTIKYMAS BROLIAIS

Sveiki, šaunieji broliai,
Žalieji vėnegai!
Kaip laikotės lig šiolei? -
Juk matėmės seniai.

Kiek daug pas jus vyrų,
Jaunyste Eydinčių;
Ar niekas nemėtrūko
Salvelės nuo pečių?

Kaip sekasi skrojetit,
Sekimas ar beisus?
Gal teko kartais groti
Į riekius ar strikus?
Ar dangel išdavių
Išleidot į dausas?
Naujienas - kas nutiko -
Ar žinote visas?

Turbūt labai nepyksit,
Kad teks globoti mus...
Kai Jūs kada atvyksit, -
Tai mes pagerbsim jus!

E-PARTIZANŲ
archyvas

DUBYSOS SLĒNIŅŅ PARTIZANAI

Kur statās krontai ant Dubysos,
Kur šlama banguoti miškai -
Žygiuoja vorelė ištysus,
Rūke dingsta žingsnių aidai...

Namose jų niekas nelankia,-
Slaubinga ten sukos mirtis.
Motulė iš sesės išėjo,
O tėvas užmerkė akis...

Kai vakarą, šaulė kai leidėsi,
Kaikur ten muaidi daina...
Jaunutė mergaitė šviesplaukė
Kuliuota kašė laukdama...

- Kur jis ir todėl neaplaukė?
Skausmingai suvilpa širdis.
- Gal kitą jis ten pamylėjo,
O gal jį satiko mirtis? -

Bet ne - jis tebėra dar gyvas,
Tėvynei jo plūka širdis!
Kai tėviškėj nebūs vergijos,
Tada mylimasis sugriš!

MERGUTĖS DAINA PARTIZANUI

Aš verkian parymus tarp tvorų darželio,
Kai paspaudęs ranką, tyliai išėjai.
Ašaros sidabro-verkė rūtos žalios,
Verkė ukanosė skęsdami laukai.

Kas paklaus kodėl gi ašaros taip rieda,
Kas man rovat rūta, "pažėk diav" makys?
Kas akis nematant atras lino žiedą,
Kas gi, kas gi, kas gi širdį surasins?

Naujos staklės mėtė šėivas ažuolines,
Baltos dėrės tiesias taip lengvai lengvai.
Rankšluostis įėjai - liejusi dėvyne,
Tu diėvyrių žemė - mes tavo vaikai.

Ir kada žemalė bus nuo kraujo sotė,
Ir kada sugriši tu su žirgeliau,
Atnešiu vandens tau moliniem apoty,
Duosiu masišluostyt rankšluostėiu dailiu.

PARTIZANŲ ŽYGLIAI

Partizanai nišku eina
Ir tyliai nišniuoja daigą.
Ei, lietuvi, ar šinai -
Žengia broliai vanagai!

Mes Tėvynę atvaduosim, -
Vei žygas gėlės laukuose.
Kai žygas priešus,
Vei sugrįšim į namus.

Kol Tėvynę priešai smaugia,
Polkovnikų avyrai staugia,
Mūsų žinklai tol žvarges
Ir ranka nesudrėvės.

Plieno gretas surikluosim,
Skambiai daigą uždainuosim,
Eisim vyrai ir vaikai -
Priešams bus tikrai riestai.

PARTIZANŲ GYVENIMAS

Kaip čia buvo, kaip nutiko -
Mes užplūdo bolševikai.
O ta smarvė riečia nosį,
Tad gyvenam ne namuose.

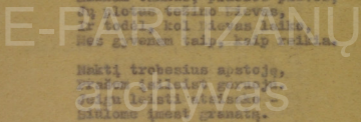
Ryšomės Tėvynę ginti,
Jos engėjams galvas skinti.
Ir jei bus jau taip šačeta,
Savo galvas reiks pačėti.

Miškai tankūs, plačios pievos,
Jų plotus težino Dievas,
Ir todėl, kol Dievas laikas,
Mes gyvenam taip, kaip reikia.

Naktį trobesius apstoja,
Krašterį laisvą gromaja.
Jei tu leisti atsisako -
Siuolome įmest granatą.

Tuomet durys atsidaro -
Žmonės mat pribijo karo.
Atsinešę šiaudų kūlį
Kniarkiam naktį atsigulę.

Bar tamsoj, pasidrašinę
Binas kelti gaspadinę.
Pusryčius nakti pavalgę,
Ką nors dirbam apsiūvalgę.

Jeigu plepių atsilanko,
Užpečkyje laikas slenka.
Gerbiame gerus kaimynus,
Kurie mūsų negaišina.

O kai vakaras ateina,
Tyliai pasiūniuojam dainą.
Kur mergaitės nemobodžios -
Prakalbam gražiausiais žodžiais...

Kad dar kartą užprašytų,
Peršam žentui vienas kitą.
Juk, kaip sakoma, po karo
Pritrūks vyrų dar ko gero...

Pasitaiko nevidomų,
Laikančių mus dykaduoniais;
Nori jie pamandrasvoti,
Taptum algetas kolioti.
Mes toliem pasakom aiškiai,
Ką mes veikiam, dėl ko vaikštom,
Ir po to, jei ne geruoju,
Patys maista rekvizuojam.
Ir vilka nubloga buti,
Rors pašalim ten truputį;
Vasarą - pasiuogaunam,
Žiemą - stirną nusišaunam.

Išdavikus - grynai šluojam,
Greit neliks jų Lietuvoje.
Briskiams supant - švinu tvojam,
Po to darbo duodam kojom...

Pilkas, kartais klaidingas dienas
Mums praskaidrina naujienos.
Laikas taip ir nabildejo
Laukiam tikro laisvės vėjo!

UŽ TĒVYNĒ

Laukose dobilas raudoņas,
 Laukose rases tviska.
 Muliņšs mūs jaunās lietuvis,
 Pasmiršo jis jau viskā.
 Pasmiršo jis pievas, pasmiršo ir laukus,
 Ir dairos aplinkui, ir ziāri kas šia bus.

Seniūnas atnešē kvietims,
 Net ašaros ištiryško,
 Galvoja: ar važiuet ī frontā,
 Ar spust gilisi ī miškā.
 Galvojo, dūmojo - gaila gintu namū,
 Jaunūtēs mergaitēs, jos mēlynū akiū.

E. PARTIZANŪ

Mener auzjstams tarnauti
 Ir būti jū vengū.
 Verčiam už nielā tēviškēļ
 Miške partizanu.
 Jau gaudē jauninā, sodybas degina,
 Mūs turta naikina, žvones vešti ina.

Drūgunas slāpstosi po miškā,
 Naktim nams aplanko,
 O ryta spandžia vēl ī miškā -
 Ten riešutēliās krantē.
 Ten šiuļa penkštelisi, šlāma pušynai,
 Ten slāpstos po miškā, brolisi lietuvisi.

Jauna mergaitē nusiminus,
 Dainuoja taip liūdnei;
 Nēra jos mylime bernēli,
 Vai skauda jai širdie.
 Jau gaudē jauninā, sodybas degina,
 Mūs turta naikina, žvones vešti ina.

APSIRIKIMAS

Jauni partizanai susirinko gryčioj
Ir saldžiai užmigo pas žalių paukštyčių.
Vieni jų sapnavo, o kiti kalbėjo,
Nė vienas iš jų sargybos nėjo.

Buvo susitarę, laukė brolio vieno,
Bet pirmaiu atėjo nielas kavalierius.
Naktis tamsi buvo, viens neraso kelio,
Jisai pasiėmė palydovą gerą.

Priėjęs prie durų rusiškai kalbėjo,
O je palydovai par tvorą bildėjo.
Bildesys už durų labai smekkus buvo,
Broliai pagalvojo, kad tai ne listuviai.

Iš miego pabudę, jauni partizanai
Galvojo, kad supa juos jau garnizonas.
Lyg sparnus įgiję, per langus išlėko
Ir laukė mašinkes į duris atsuko,

Laukdami iš rusų jis pirmųjų šūvių,
Bet šia pasirodė, kad brolis lietuvis.
Su dėsiugtau ir juoku į kambarį grįžo,
Tik išsuštas langas šenklu pasiliko.

.....
.....
Nors daugel barti gavo kavalierius,
Bet iš viso to daug juoke turėjom.

PARTIZANUI

Kai mėsulio šviesa sidabrinė
Švelniai liejos ant pievų, laukų,
Išėjai ginti savo Tėvynę
Ir ošinę žaliųjų miškų.

Išėjai ginti Tėviškės žemę
Ir ieškoti pasaulij tiesos,
Apėviesti, kur yra aptemę
Nuo Kremliaus valdovo "šviesos".

Buc sunku tau, drąsus partizane,
Rasti tiesą pasaulij piktem,
Gal būt teks plačioms okeane
Žūt, kaip laivui sudrų sudrūntem.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Menegienoj norėsiu nuklysti
Tais takais, kuriais tu nuklydai
Ir nežyte gėlyte pražysti,
Kai jau vysta darželij žiedai.

Ir apstoti, išpustis prie kelio
Tau, kai eisi nūvargęs taku,
Gal pašvelgai į nežę gėlelę -
Tau keliauti nebūs taip sunku.

Gal pamatęs gėlytę prie tako
Prisiminai darželij namuon,
Prisiminai tu žvilgsni mergelės,
Gailią žandą sematės namos.

Tad papusėk, partizane, krūtinę
Ta nežyte gėlyte rudens,
Ir jei žūsi gindamas Tėvynę,
Ji šaltą lavoną dabins!

NAKVININKAI

Ko taip baisiai musisina židrit į mus?
Gal dar pirmą kartą matot tokius svečius?
Nebūkit musisina, jei lenko jus miškiniai,
Jie gerbia jus!

Šeimininke, čiupęs lazda, tildyk šunis.
Vesk į daržinę ar tvartą - ten ir pririšk.
Kad niekas nežinotų ir šunų, kad nelotų,
Tada tvarka.

Šeimininkės, kelkit greitai langus uždengt.
Nors kaimynai ir neblogi - reikia jų vengt.
O šviessą kai uždegsit, pažina, net nustebit
Ir bus ramu.

Gal atstasite kaimyną, gal giminį,
O jei ne - galėsit spręsti iš kuo veidą.
Nesama mes plėšikai, bet žmonės katalikai,
Tokie kaip jūs.

Ko atėjom, ką sakysim, galti užjaut:
Jei kas prašosi nakvynės - reikia priglaut.
Kur gulti - mes atstasim, nereikia mums matra-
Tiktai šiandą. (o) -

Tvirtai tikim šeimininkės vaišingumą,
Ji papratusi vaišinti visad svečius,
Paltelės plaštakinės dešrelės pumetrinės
Mums ir gaus.

Nedažnai juk atsilanko tokie svečiai,
Tie, kurie atneš jums laisvą savo pečiuisi!
Tad mieli šeimininkai, priiskite kaip tinka
Tokius svečius.

I KOVA

Nors vėtroš Ušia apie mus,
Drąsa mūs nepražūs,
Nors daugel mes kentėsim,-
Tėvynė laisva bus.

Nebaisios yr' mums sudros,
Mes narsūs sūnūs Lietuvos,
Laikykinės tvirtai
Vienybės ir drąsos!

Tauta, šalis ir kalba mūs
Nepatiks laisva bus.
Tegul ašiniai nekaičia mus,
Kai kariai bėgą pūs.

Drąsa, vienybė ir narsumas
Tėvynei prielabai greit išstums,
Tik reikia drąsiai stoti
Dėl Lietuvos kovot.

Pirmyn, pirmyn, drąsiau, broliai,
Tėvynės einam gint,
Užėlusius bočių takus
Iš naujo reik pramint.

Dėl laisvės mums reikės mirti,
Menorim priešpaudoj likti.
Už ginklo, lietuviai,
Jau blaivosi rytai!

E-PARTIZANŲ
archyvas

LAIŠVĒS KOVOTOJUI

O jūs paskūtelīši šulbuonēliši,
Ko šulbātē jūs taip linksmāi?
Nejaugi jaučiātē, kač vēliāi
Galēsime gyvent laisvai.

Dabār taip liūdne, dienos juodes,
Nors jau pavasaris pas mūs.
Seni tēveliāi be paguodes -
Žuvo jū mylīmas cīmus.

Jis žuvo gādātas Tēvīnā
Nuo bolševiku raudonā.
Nors jis mylējo jū ir gynē -
Nesulaukē šviesiū dienu.

Nejau tēvynē mylīroji
Nebesulauka šviesiū dienu?
Bet aš matu jau laisvā naujā
Ir pasitiktī jos eimū.

Eimū ištīest jai sevo rankā,
Padēt, kiek mano jēgos leis.
Ilgētis laisvēs naužtenka,
Veltū jōs niekas neatnēš!

JAU ŠEŠI METAI...

Jau šeši metai, kai vergaujam
Iš kenčiam priešo žiaurumas,
Dabar, kai rusai šiem pasaulį
Prisimena gerus laikus.

Apgailestaujam prisimine
Trispaivę, Vytį ir Šenkias,
Didingą kainą Gedimino
Į laisvę vedant lietuvius.

Neturia tankų nes galingų,
Patrankų toli kumšenių -
Išvynėta neilg tik upanina
Ir automatai ant pečių.

Pasaulis viską aiškiai mato
Ir išskirti mūs rašuos,
Atėmė ir mūs automatas
Romuną nuo Žemės mūšios.

Verkia stribukaijau iš baimės,
Tautos maldauja dovanot.
Upeliai ašarų ir kraujo
Išdavikus ima kamuot.

Brolius pamynėte po kojų,
Žydą ir Stalino vergai!
Dar pamatysite jūs rojų,
Kai alėgs visus šalti kapai.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Už tai, kad negerbėt trispalvės
Ir Vytį mynėt į purvus,
Už tai, kad šaudėt partizanus,
Visi atrasite kapus.

Trispalvė - mūsų tautos šviesybė
Jau greit padangėj plevesuos,
Tik lauri rusų penkiakampė
Stribukams ant kapo kapsos.

Ant partizano brangaus kapo
Kabės vainikai ir Vytis,
Skambės per amžius padaviniai,
Kad dėl Tėvynės žuvo jis.

Dabar rusų proša kairę ranką
Kryžiuo, trispalvė ir Vytis,
Tik dar tvirtiau suspauskim ginklą,
Ir greitai laisvę gausim mes.

ETARTIZANŲ
archyvas

VELIŪŖKI, MOTINĖLĖ

Pamiškiais, palaukiais
Žengia būrys.
Plieno ginklai, drąsus veidai
Ir tyra, lietuviška širdis.

Lietuvai veidai mpramsii,
Be baimės švelniai išsūduoti,
Žengia drąsiai į šie pirmai,
Be baimės švelnia ateitin.

Velisūki, motinėle,
Draitiu jam laivė musis,
Grijū ai, tėviškai,
Išbučiuosiu tavo akis.

Pamiškiais, palaukiais
Žengis būrys.
Plieno ginklai, drąsus veidai
Ir tyra, lietuviška širdis.

E-PARTIZANŲ

archyvas

TEN, KUR DUBYSOS VILNYS BANGUOJA

Ten, kur dubysos vilnys banguoja
Pakrantėse ošia žali miškai.
Kur gelsvas smėlio kelias vingiuoja,
Sina ten brolių būrių būriai.

Tenai tėvelio pirkia statyta,
Motulė parymus verpis gijas,
tik nė vargšėnis lietu pamirėtas,
Kas mano šaukščiū dalį supras?

Tenai pašangėje rūtis žaliuoja,
Žydi jurginų varcų puikai.
Sesutė liūną dainą dainuoja,
Spaudžia Tėvynę sunkūs vargai.

Tenai prie vartų kryžius parymęs
Saugoja kelia dienas, naktis.
Mergaitė liūdi tenai atklydus,
Mylino laukia, kada sugriš...

LIETUVOS SAKALAI

Pakylkit, pakylkit į saulę,
Mieli Lietuvos sakalai.
Už mylingą vedą,
Kurs pergalėn vedą,
Pakelkite taurės sukštai.

Neleiskit, neleiskit, margi sakalai,
Jūs kūnams gulėti ant gatvės.

Už savus proli,
Už tėvų lietuvių
Vaduokit tėvynę sparčiai.

Atvaduokit jus tėviškę brangią,
Vaduokit tėvynę namus.
Už datą nesiel,
Ir sesių darželi,
Jūs muškite žiaurius grobikus.

Tad, mieli margi sakalai,
Juk kovs jau visai arti.
Mes gerbsim, mylėsim
Ir visur padėsime,
Neduokit tik žūti vargai!

E-FANTIZANŲ
anotacija

KAS MUMS DVARAI

Kas mums dvarai, kas mums rūmai, -
Mums gerai gyventi krūmuos:
Čia voveraitė, čia kiškutis mažas.

Semenėlių pasikloję
Frieš saulutę šildom kojas, (miam.
Ateis linkma vasara, bus dar links-

Mergučėlės eis uogauti,
Motinėlės grybų raati,
Bus linkma Lietuvos vaikams.

Bus mėlynų, bus aviečių,
Bus medaus kabanų, uošvių,
O lylia lia lia žalioji girle.

Siemet lauktaka palai,
Bus pavasariai žvejai,
Da kart kels iš miego puspurai.

Vėl dabinsime takus,
Vėl pinsim vainikus,
Vėl siūsim malda Dievui iš širdies.

O tu šalies gojau mūs,
Paskyrimas koks gražus
Bekuriant laisvę Lietuvos!

NAPTINS ŽYGLIAI

Ateis tauai naktušėlė
Mūsų brangi motušėlė,-
Žygin iškeliausim,
Išdavikus bausim.

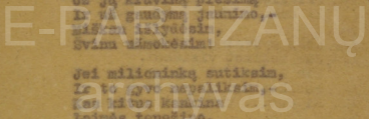
Gal užsuksim į širdynę,
Istribitelių būstinę,
Kurioj išdavikai
Valgo duoną dykai,-

Už jų kruviną plėšimą
Ir vi gausime jaunimo,-
siškiną kas tydėsia,
Svina smokėsiam!

Jei milijoninę sutiksia,
Le to gyvo nepalikia,
Kas kitas kamama
Lainės tenešio.

Rusais mus tenebaugina
Jie tik žemą mūs smardina,
Juk ir per ablavą
Mūsų nepagavo.

Už konkinamą Tėvynę
Ir išniekintą gintinę
Mes šventai keriausim,
Kol tik laisvę gausim!

ŽALIEJI VARGAI MIŠKE

Sušaliavo medžių lapai,
Sodus apdengė žiedai.
Vargė ir kančių daug matę
Atsigavo vanagai.
Ei dum dum ei da, ei valy valia
Vasara žalia!

Kas iš armijos paspruko,
Kam pasibaigė šiaudai,
Ir kantrybės kam pritrūko -
Prieglobstis visiems - miškai.
Ei dum... Vietos ten gana.

Koks gyvenimas miškuose -
Jūs nežinot visiškai.
Tik laisvi iš jų sugrižę
Pasakos tai vanagai.
Ei dum... Vargas ir matna.

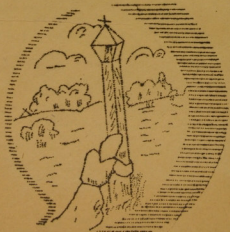
Medžiai šlama, laužas smilksta,
Skamba juokas ir ginklai.
Bėga dienos, neprailgsta,
Vis trumpėja mūs vargai.
Ei dum... Vargė jau gana.

Ir kai laisvę parsikviesim,
Vargas liks tik sapnuose,
Mišką gerbsim ir mylėsim,
Liks dėkinga jam tauta.
Ei dum... Džiugsimės tada.

Oi neverk, matušėle, kad jaunas sūnus
 Eis ginti brangiōsios Tėvynės!
 Kad pavirtęs, kaip ažuolas girių puikus,
 Lauks teismo dienos paskutinės.

Maironis

**MOTINAI
 BRILIUI,
 SESEI**

MOTINAI

Vargsti tu, močiute,
Baisu lietuvoje, -
Priešai kaip pasintę
Žado ir terioja.

Tave daug kankino,
Daug skriaudų tau darė,
Kūbu kasdieniniu
Iš namų išvarė.

Vargas tavomata valde
Raukšles išvagojo,
Girdint šūvių aidą
Akyse tau rasėja.

Neliūdėk, močiute,
Nors tau širdį gelia;
Nerandok, jei žūsin
Skindams laisvei kelią.

Tai suka tėvynėi,
Kurį tu sukioji.
Žodžiai paskutiniai
Jai ir tau, brangioji...

E-PARTIZANŲ
archyvas

SUDIE ...

Liki sveika, mergyte mano,-
Rasunēs dziedu laimīgu burķi!
Man gi - likims partizano:
Sīandien aš čia, o ryt - kažkur.

Pašuoki savo balto rarka,
Laiski pažvelgti i akis,-
Ir valandēlē tā, nors menka,
Liks man brangiausia atmintis.

Išslinksiu aš, kaip koks šešēlis,
Mane priglobs tamai naktis.
Ach, kaip nerēšian griēti vēliam!
Ir griēiu - jei tik ne mirtis...

Kļojosiu tēviskēs laukuosē,
Jaos drāsiat gīnsiu kovoje!
Ir viens kart, gal sušinosi,
Kad aš jau ties NKVD.

Muvilks ten mano rūla vērķi,
Mūsus suplyšusius tātus,
Bet negyvna visko užtenka,-
Gali net valgyt, jei skanna.

Žydēs vēl vaseros auksinēs,
Manji gēliu dziedai subrēs...
Pamirēsi tā, kurs dēl tēvynēs
Neteko visko, net tavēs.

Bet neliūdēk, nes tai tik šodēiai -
Jie, kaip mirāšas, gal praeis;
Griēiu tādā, ir mūsū šodēiuj
Skambēs dainelēs vakarais...

KAI TĖVYNĖ MUS ŠAUKS!

Myli sakalas nemarią laisvę,
Laisvėj gimęs nelaisvėj acauge.
Mes jauni gaivalingai išeisim
Kai Tėvynė ir pareigos šauks.

Neuškelti pavasariui vartai
I mūsų vargstančių tėviške grįžt.
Jaučiam - laukiama laisvė jau arti,
Tik daugiau reikia mums pasiryžt.

Širdis nerdėja laisvėje gimus,
Spaudžia priešas šiaurist ją kasdien.
Su Tėvynė sujunkim likimą,
Jaunas dienas supirkim iš vien.

Nešiliens jausos širdys tū plakti
Kovos ryžtu ir laisvės taktu.
Mes muvelksim šią kruviną naktį,
Škelbiam tai karštą širdžių aktu.

Myli sakalas apžinę laisvę,
Ankštam urve nurinti negal.
Gintą žemę, nors krauju aplaistą
Išveduosim - jaunystė daug gal!

BE LAISVĒS VYSTĀ PUIKĪOS GĒLĒS

Naktis tyli, dziednosc rasos mirga,
Ramus, neša mieganti ganta.
O Tēvišķās laukuos skaussas sklinda:
Pavergta rasā, kenča Lietuva.

Be laisvės vysta puikios, gražios gėlės,
Be laisvės miršta sakalās nārsas,
O spīlēta brogļioji lēvyņi
Kankināsi be laisvės ir dāinos.

Daug kartū gūc skaisčioji saulutē
Sīdabro jostoj, aulsvā vācū,
Palikāsa lēvyņi avaras ar skaussā
Panicintā, Tā nylīnāi, širāšū.

Jau dūnā, Zemē, aušta laisvės rytas,
Kapuos buda protēviņ dvasia.
Ir greit tu Lietuvā laisvā iēvysi,
Skambēs tā juokas ir laisva daina.

PARTIZANO MOTIVAI

Žali pavasariai nejučiom praėjo,
Daug jau ką praėjo ir dar kiek prasės.
Tiktai neišpustė mečiai laike vėjai
Vieno atminimo su širdies skausmais.

Neišpustė vėjai, neišlijo lietūs,
Sitas atminimas neis jai nuo širdies,
Šis prisiminimas sėdom splotas
Iki juodo karsto ję lydės, lydės...

Ji turėjo sūnų, tiktai vienas sūnų,
Bet jo nebūta... kur žiariai jis?
Ach, jis gunt laisvę, narsus partizanas,
Davo mečiai kienai niekad nesusgrįs.

Ir esalutei gontent už žaliųjų girių,
Kai žem. vėlelėms rausvi spinduliai,
Vekarini malini kai žarė kiti, la
Kerandok, motule, sūnus nepareis.

Jis ramiai sau ilais prie svyrucklio ber-
Jis laimingas miega kapo gilumoje. (Žo,
Je narsus ryžtas už Tėvynės laisvę
Stiprina mūsų dvasią žiaurioje kovoj.

Beliadėk, motule, netekus sūnelio,-
Laisvės idealas ginamas kraujuais.
Daug jaunių gyvybių aukuran padėta,
Kad žalis vėl žengtų laisvužės keliais.

SUDIE, MOTULE!

Sudie, motule tu brangioji,
Sudie, motule amžinai...
Gal būt negrišiu aš pas tave,
Nei tu, nei aš to - nežinsu.

O jeigu žūsiu tarpe brolių,
Tarp partizanų miltinų,
Tai tu, motule, negirdėsi
Iš mano lūpų jau dainų.

O jeigu žūsiu prie upelio,
Kur bangos dainas tau dainuos
Ir beržas, verkdamas kas rytas
Paguodos žodžius tau kartos.

O kai ateis pavasarielis,
Kaiba gegutė ukkumės,
Žinok, motule, kad aš žuvs
Lietuvos ošiarėnius miškuos.

Kai mano kraujas laistys gatvę,
Tai tu, motule, nepamok,
Žinok, kad kraujas yr' pralietas
Už brangią laisvą Lietuvą.

O kai gulėsiu aš ant gatvės
Ant dangul, daugel pajuokos,
Jeigu gailėsies tu sūnelio,
Vienas Dievalis tik paguos.

O jeigu grišiu nepražuvs,
Laimėjęs kovą, su daina,
Tada, motule, vėl dainuosiu,
Nes vėl bus laisva Lietuva.

KUČIŲ VAKARAS

Neliūdėk, motule, kad per šventas Kučias
Šiemet mano vieta pasiliks tuščia
Ir iš tavo rankos nebelaus plotkutės
Tas, kur pernai leuše ir dar buvo čia.

Šiemet mano vietoj dėki eglės šaką
Iš to pat eglyno, kur pernai buvai
Ir uždek mažytę Kučių stalą žvakę.
Tu taip padarysi - aš tikrai žinau.

Aš žinau, motutė poterius kalbėsi
Prie apkrauto stalo su visa šeima,
Mane prisiminus tyčiai paliūdėsi,
Per rankšlėtą veidą riedės ašara.

Neliūdėk, motule, nes ašai la vienas
Palikau Tėvynę ir gimtus namus,
Ir daugiam nevalgo šitos vakarienės
Ne tiktai Tėvynėj, bet dar ir pas mus.

Kai žaliuos eglutė ir degs Kučių žvakė
Kitą motą, būsiu su tavim kartu,
Vėl plotkutę leušiu iš tavo rankutės,
Ašarą nubrauksiu balta rankšluosčiu!

ŽIBUTĖ

Prasėjo žibutė prie beržo
 Ir skleidžia mėlusius žiedelius.
 Ko verkia lietavia nežino,
 Kai slegia vargelis sunkus.

Išveš gal tėvelį, mamytę,
 Gal brolių ir sesę išveš...
 Bet sūnus, marnus partizanus,
 Kovo už laisvą šalį.

Užtrauks jam delnicę lakštute,
 Danguje aušrinė spindės,
 Už Lietuvos žemę motutę
 Jis laisvės sorgijoj tušis.

Praeis juk laikai ašaroti,
 Nušvis ir mūsų laisvės diena.
 Neverk, motut, nerandok, -
 Jei sūniui mūsų galva.

Mūsų sugaus laisvės trimitas,
 Už laisvę bus šiaurė kova,
 Sugriš gal tėvelis, mamytė
 Ir vėl bus laisva Lietuva!

E-PARTIZANŲ
 archyvas

NETOLIMA DIERA

Jau pavasaris Tėvynę mūs lenko,
Už kalnų perkumai tuoj prabilo,
Jau gėlytėm kaišos šalies lenkos.
Kada lietuvis iš priespaudos pakils?

Mums tvanku ir oro ilgis plaučiai,
Širdys ilgisi gyvenimo gražaus.
Aš jaušiu, visa šalis mūs jaušia,
Kad plėšikiai nūlyti šis bus.

Už kalnų jau laisvės gausi tekta,
Pergalę dainuoja vyčiai.
Mūsų širdys kovon grūstamui plaka,
Mes - jaunos šalies jėgai kuriam!

Kai sugrįšus pavasario perkumai,
Mes pakilsim priespaudą nument!
(Kilnūs siekiat visad įsikūnija)
Mūsų dienos priešai bus tuomet!

Nusitęs per žemę mūsų voros
Ir kulkosvaidžiai grūsinamai kalbės.
Mes išvysim raudonąjį vorą,
Iš tėvų sodybų, iš gimtos šalies!

18 LŪPŲ LIEJOSI MAIDA

Pilkoji girios lakštingalėle,
Anksti rytą pažiulbėk,
Muskridus į gimtąjį namelį
Sengalvėlę motiną paguosk.

Ben susimąstęs liūdnas smūtkolis
Tarp lūpų sūnams sode
Mato, kaip rinko mažytis būrelis
Su kovos ryšiu ir vėsiu.

O tu lydėjai juosius žvilgsniu,
Iš lūpų liejosi maida,
Kai tamsuojanti naktis žingsniai,
Skendai svajonėse vieniša.

Pilkoji girios lakštingalėle,
Anksti rytelį pažiulbėk,
Muskridus į gimtąjį namelį
Motutę sielvarte paguosk.

NEVERK, SESUTE, PRIE BROLIO KAPO

Neverk, sesute, prie brolio kape,
Netendyk ašaroms molivas akis.
Jaunas brolelis už laisvę kritęs,
Kraują praliejė už lietuvių jėgas.

Glumai prie krūtinės moliva lino žiedą,
Ir tu dar tiki, kad jį išsivys.
Nors per akvintų vėdą ašarėlės rieda,
Laisvės ilgesyje nerimsta širdis.

Vakaras vėlyvas, jau žalsvės lakštutė,
Ankstų rytmetelį gėgė užkūtas.
Prie vienintelio kape neverk, sesute,
Jei dvasia ir ryžtas musis kolia kovos.

Je širdyje degė raudoniesiems kerėtas,
Tėviškėlės kanšią jam palikt sunku.
Vieną rytmetelį jis kalbos pervertas
Tare: "Už tėvynės laisvę aš mirštu!"

ŽINAU GERAI, PAVASARI

Žinau gerai, pavasari,
Čerčilis ginklus kala,
O Gromiko ten Niujorke
Iš pykčio rausta, bala.

Žinok gerai pavasari,
Vėl bus laisva Tėvynė,
Kris asijatams ant galvos
Atominiai kiaušiniai.

Kai priešas žengs į Tėvynę,
Aš diemėliu bydėsiu,
Kai priešas naikins tėvink.,
Jį ginklu palėsiu.

O jaunu žūsiu kovoje,
Kriauju kaimo apšvietę,
Ach, vyliuodai, miškata
Prie kape rubeverksai.

Botulė ašarų nelies
Ant kape samanoto,
Sesutės nesodins gėlių,
Saulutė vien šypsosis.

Ant mano kape augs tada
Nelsvos miško Eibutės
Ir tylią nektį kai kada
Kriūnos kūkuos gegutė.

HEROJEI

Heliudėk, brangioji, prie kiemelio vartų,
Nerymok, neverki tu savo dalios.
Priešą magalėjęs jis sugriš vėl kaktą,
Džiungaitės vėl laisve Tėvynės brangios.

Balsus rytų priešes geležim ir pliumi
Laiko dar užgrobes mūs laukus lygius.
Dėl dalios savosios visi iki vieno
Jie tenai dar grumtis, kol pergalė bus.

Ne vienas pasvirs tu prie dulkėto kelio,
Jų dvasios apstumpios čia pas mus atėkris.
Suxemirė, paguos jom nelaimingą dalį,
Toms, kurių svajonės, laisvė jam negriš.

Nerymok, brangioji, nežvelki į rytus,
Ašarom nevilgiu reisuvi tu ašis.
Čia ne vienas brolis už rytų, matote,
Čia brangioji laisvė perkama krauju.

Kuskaidrės padangė, nutils šūvių trenksmas,
Kuskriamsta Tėvynė laisve suaisuos. (nas,
Laisvę jis parnešęs griš pas tėvė linka-
Džiungaitės jūn kaime tėviškės brangios.

O jeigu ir šūtų Nyginiu įpusėjus,
Heliudėk, neverki, švasioj būk ramū.
Žuvusių už laisvę, už kilnias idėjas
Dvasia lieka smėliams gyva, nemari!

ATITAIŠYTA KLAIMA

Aš užaugau pas tėvelį,
Kaip bijūnėlis darželyj.
Aš buvau jauniasias,
Visų myliniasias.

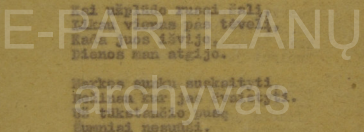
Sode upelis tekėjo,
Ievoj lakštutė šulbėjo,
Man tikrai klausytis
Pasakų menytės.

Kai užplūdo rūsiai žali,
Likau vienas pas tėvelį,
Kada juos išvyjo,
Dienos man atgijo.

Merkos suka sukaityti
Kūlimu kur jau vartoti.
Bū tikstančio pasą
Šuniui nesūnėi.

Let muskriejo laimė paukščiui,
Jau visus pranugau aukščiui.
Vėl nauja gadynė -
Nidulė Tėvynė.

Ireliukai Rusijoje vergeta,
Tėveliai abu jau karste,
Likau be globėjų
Aš pagairėj vėju.

Kur praleidau metų dalį
Nė neklausk, brangus broleli,
Niekas nesigirsiu,
Gal ir pats užgirsiu,

Kad buvan nuklimęs raistuos,
Ar tyrlaukinės mėsivaištos -
Nebrangi Tėvynė
Stribuką širšynėj.

Kad galėčiau atpirkt klaidą
Ar užgydyt sieloj žaizdą,
Verkėčiau, kaip morganitė
Ištisą savaitę.

Duokite į rankas kardą,
Aš nuplūsiu savo vargą,
Taip švelniai lėmė
Kuplunt juodą dėmę.

Jeigu žingsnių nepalėkit
Ir tarsi vapsnos nufanavit
Klaidos jaudro varko -
Supratus jas laiku.

GAILA

Gaila man gintinės,
 Gaila man mamų,
 Gaila man tėvelių,
 Gaila ir draugų.
 Aš dabar vaikščioju
 Po plačius laukus,
 Aš dabar nakvoju
 Po šalius miškus.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

Negalia patyti
 Aš savo mamų,
 Negalia nebėti
 Pac savo draugų.
 Negaliu patyti
 gintinės artonios,
 Negaliu laukyti
 Tėtės nei mamos.

Jeigu koksai šnipas
 Tai sušlinočy,
 Tuoč visus namiškius
 Stribai areštuotų.
 Aš dabar gyvenu
 Žaliajam miške,
 Aš dabar kovoju
 Vien už Tėviškę!

SAPNAS ...

Toj mašytėj bakūšėlėj
Grašus vakaras dienos,
O mėnulis lyg maliūdes
Leidžia spindulius šviesos.

Vieną naktį, gražią naktį
Giliu miegu užmigau.
Baldu sapną besapnuojant
Laisvą Tėviškę mačiau.

Rodas, lydi puikios gėlės
Ir pamėgtai linksmi.
O taip jau mano mergelė
Vaidėjo ir vaidėjo linksmi.

Pučia šiaurys, blaško dulkes,
Virtoje lyg žuvis giles.
Girdžia žingsnius motinėlės,
Lyg ateina pas mane.

Stovi sena motinėle,
Žiūri į mano akis.
Mato mano dar jaunatį,
Oj kaip skauda jai širdis!

Neliečėk, sena motule,
Skusmas nieko nepačės.
Tavo sūnas - partizanas,
Tavo sūnas - lietuvis.

Kas ten toli sudundėjo -
Tai tenai mūsų priešai.
Ir mūštis man reikėjo,
Ach, kur žingo tie sapnai.

Vieną naktį, gražią naktį
Tamsioj naktį aš žuvau,
Bet prieš tai savo tėvyną
Labai gražią sapnavau.

Skamba sunkūs šovinysiai,
Tyliai kalbasi šraungai.
Jei žinotų motinėle,
Verktų, verktų sąžinai!

E-PARTIZANŲ archyvas

LAISVEI SVIRTANT

Plieninės kregždės raižo orą,
Laisvės ženklai ant jų sparnų.
Sukilkit, nauji savanoriai,
Naujų atkeršyti skriaudų.

Drąsiai Europa pasikėlė,
Savanorių pilni miškai,
Prieš azijatiškąjį rojų
Drąsuoliai slepiasi tenai.

Kaltėje jums, kad ir šiuo laisvę
Iš atėmė naujų laikų.
O mūsų kraštą, auterlę,
Prigirdė ašaron, krauju.

Į rytus traukė cėslonai
Su sėdima tauton skriauda.
Bus vasara, žydės vėl kieniai -
Ar besugriš jie nors kada.

Išauš vėl dienos, laisvės karo
Karsieji rengias vakarai.
Nušluos raudoną tautą mąrą
Visiems laikams, nušluos tikrai.

Jėgas sujungs jie su Europa
Vienos idėjos vedami,
Už tas žaisdas, ką šiandien sopa
Risime, kerštą nešdami.

209

Pilių dar niekas nepristatė
Viršum lavonų svetimų.
Lietuviai, laisvę tik mes patys
Seva atpirksime krauju.

Jei laisvei grįžtant nesugrįšim,
Neš prukšėsiš šoną ant sparnų,
Tada, sesute, mūsų kryžiams
Pinkit vainikus iš žiedų.

E-PARTIZANŲ archyvas

NEVERK, MOTULĖ

Verkia Lietuvos žemelė juoda,
Kad žūsta jos geriausi sūnūs
Per raudonusius stėjūmus, -
Visa senų tėvų paguoda.

Ramus saulėleidis be vėjo.
Liepsnoja saulė ežere,
Motulė verkia vakare, -
Sūnus Tėvynės gint išėjo.

Ir nebegriš jis į namus.
Jo kapas ten kažkur prie kelio,
Prie liūdno vienišo berželio.
Gintoj žemelėj ilgiai ramus.

Neverk, sena motul, ties langų,
Sunelis tavo neatbus,
Bet greit laisva Tėvynė bus,
Nes pasukojai, kas tau brangu.

Padėjęs galvą už Tėvynę,
Paliko pavyzdį kitiems -
Nepasiduot priešams piktiems.
Į laisvą jis kelius praskynė.

Dar daug liepsnos saulėleidžių auksinių,
Daug kartų saulė Nemunc paskęs,
O partizanai kovą tęs
Žuvusių brolių už Tėvynę.

Ir narsūs vyrai partizanai
Savo Tėvynę atveduos,
Ji vėl laisva paskęs žieduos.
Lietuva, Tėviškėlė mano.

PAULI

Esi drąsi Tu, lyg kalnų erelis,
Linkama, kaip peteliškė pievų žydinčių,
Eini ir neklumpi, nors erškėčiuotas ke-
nebodama nei vargo, nei kančių. (lias,

Tu dėl Tėvynės daug pasidarbavus,
Dėl josios laisvės nelaisvėn patekai.
Už laisvą Tėviškės rytojų
Nesų ir laisvės netekai.

Buvai drąsi Tu net tada, kai atvažiavo
Susreštut Tave žiurių stribų būrys,
Tik mūliūnai, kad reikia palikt ginting sa-
gal pasakinti kartą užveržiam duris. (vo,
Be Tavoš like tušis visam kaimui,
Niekur linksmūčio juoko negirdėti,
Bet vis Tave lydėjo laimė,
Kad neilgai teks kalėjime sėdėti.

Tą rytą, kai iš vilicijos patėgai
Drąsi, vienplaukė ir basa,
Smulutė perlais barstė sniegą,
Ir juokėsi ganta visa.

Tą dieną, meilina juokėsi saulė
Iš skaisčiai mėlyno dangaus,
Lyg ir žinodama, kad Paulę
Nė žistas rusų nemuša.

Nors be nesų daug vargo teks patirti
Ir be laisvės gyventi bus sunku,
Bet jo vargų visada laimė skirta,
Apvsnikuota garbės vainikai!

NEILIUDĖKIT!

Žiaurus priešas mūs Tėvynę engia,
Josios laisvę nori panaikinti,
Bet į kovą partizanai žengia -
Mugalėti, ar garbingai mirt.

Mūsų kelias - partizanų kelias,
Mūsų tikslas - laisva Lietuva.
Drąsiai žengiam savo bočių pėdom,
Kuriam lenkiam žanai ir maskva.

Kai po žygio ilkinės prie lauko,
Ten nuaidi ilgesio daina,
Kai užnigem, mus pasivaldėna
Brangios laisvės švelni žvėrona.

Mūsų būrio vyrai neištiks,
Drąsiai sugeba priešui įkirst,
Jei kas kūtų, esm pasiryžę
Priešui keršto niekad nepasirīt.

Neverk motale, miela mergučėle,
Kovoje šuvusio sūnau,
Neliūski broli, miela seserėle,
Tėvynai laisvė jau greitai išauš.

BOLŠEVIKMETIS LIETUVOJE

Susiraizgė, susipynė
Reikalai mūsų Tėvynės.
Daug vai daug baisių dalykų
Bolševikai mums paliko.

Ugniai, kardui ir smurtui
Grobė rusai mūsų turta,
Namus, fabrikus kaip savo
Jie nacionalizavo.

E-PARTIZANŲ

Stalinai oja savo rojui
Viską vertė aukštin kojos,
Viską per motus išnašė
Šaudė, mušė, trėmė, tardė.

Stalino saulės pavėsyje
Oras gal likti tik gaurėsi.
Lietuviai net nesapnavo,
Ką jiems Kremlius nuplanavo.

Tik bakūšės sužanotos
Liko dar nesužalotos,
Jm nuo pat žilos senovės
Nesugriaušamos tvirtovės.

Jos išsaugos lietuvių,
Krašte meilę ir tvirtybę,
Tik nebūkim musisim -
Neprašūs mūsų Tėvynė.

LĪK SVEIKA, MĒRĢĒLS

O tai baigus laikus, tai atējo dienas,
Kad nēra ramios širdelēs nē vienas.

Oi Dievuli brangus, ar tai Tu tai leidai,
Ašaroms nedžiuti motinēlēs veide.

Jog pavasarēlis toksai gražus laikas,
O kiek ēngel ēndē rusū oro tvaikas.

Šuviai sukamējo, Līk sveika, mērgāle,
Nane suzvējo sāļone pušēlās.

Mīķe tarp šaku strakel voveraitē,
O daržēlyj varķis nūlindē rašlaitē.

Cit nēverk, mērgjē, suņrīs tau bernytis,
Kai Gedimino kalnc plevesuos vėl Vytis.

O tai laimē bus, verksimo iē dēlaugsmo,
Laimēs apsvaiginti neatnaisim aksusmo.

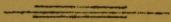
212

Tėvyne Lietuva, kaip sveikata Tu brangi,
Įvertinam Tave tik svetimoj padangėj
(Tavęs netekę!
A. Mickevičius

E-PARTIZANŲ

archyvas

KALINIO DALUŽĒ

Rudens vējas ūsā, rādā uš langū,
 Man krūtīnēj ilgu, liūdnu, naxsmū.
 Skruestais nariedējo ašara vienu,
 O širdis vaietoja laisvės alkana.

Pabundu iš miego, praveriu akis,
 Girdēin sargo žinganius, raktū žvangesys.
 Juk nešino niekas kiek tu šia kentī,
 Kalinio dalužē vai sunki, sunki!

E PARTIZANŪ

Lys palastas Ešēdas rudēnā šaiņū,
 Ilgisi ļauņstis laisvės ir šaiņū,
 Ir tyli pagūda atskrems tašs,
 Kai raxina širdēj alpstanti malda.

Hexaucot prie grotu, notata sena,
 Ašarēca lieti tam šindēn sēma!
 Geļ prabēgs pro šūļi āsuņ dieneliņ, daug,
 Vistik aš sugrišiu, tu šūkēk ir lauk.

Sibiras, Altajus - toliņa šalis,
 Man krūtīnēj slegia skausmas, ilgesys.
 Keleliņa sugrišiu, laistytu krauju,
 Tave ir Tēvynē, taip karštai myliu.

Dievas neapleidšis smilgoš palaužtos
 Ir bešadile pmukššio, ištikto audros,
 Neaplein ir mūsū Tēviškis brangijs,
 Šia Mariļos šemē ir vaikai mes jōs.

SIBIRAN IŠTRĒPTIEŠĪBĀS

Kartais ir saulē bevaik nešviečis,
Kai tirštas rūkas jos veida dēģis,
Bet jī perkūnus kai pasikviečis,
Didžiausias audras īveikt īstengis.

Ir medis, šemēn lapus numetēs
Stovi, lyg būtu visai negyvas,
Bet jaunā šemēs vaiss pamatēs
Ir vēl lālotāis kalnūsins avus.

O tavo sieloj jē gūstā mīnāčis,
Kai jos verpetai nūrint negali,
Leisk tadā pretai be jokiū kliūčis,
Perkoltā dīrēi ī bodis šali.

Ten bargiū kaulais šemē nuklota,
Dašnāi jī kalias Tēvynēs ginti,
Ten tiek dūg kraujo yra pralieta,
Kad nīeks jos laisvēs negal atinti.

Ten Rūmnēlis banguoja, teka,
Baltijon neša jis mīsu skundā.
Krantai Dubynos taip aišķiai šūka,
Kad jau Tēvynē laisva patunda.

AMŽINA ATILSĖ

Daug brolių žuvo nuo Tėvynės toli
 Urso ir Sibiro tundros'.
 Kąsangi Tu, Viešpatie, daug gali,
 Širdy malda tyra pabunga:
 Suteik jiems, Viešpatie, amžiną atilsį!

Kelojimas laimel pakirto drangų,
 Jų žančiai nei kaulų nerūsi.
 Paryuoles ant kelio aš Tave meldžiu:
 Priglauskį jų, Viešpatie, dvasią,
 Suteik jiems, Viešpatie, amžiną atilsį!

Daug brolių nuo kulų priešė aršaus
 Parklupo ir amžiams neliko,
 Ir jiems laisvės rytas daugiau neišauš.
 Už juos šimčiu atdūsi gily:
 Suteik jiems, Viešpatie, amžiną atilsį!

E PARTIZANŲ archyvas

TYLIAI ĖSŲA PARAUŠUSI SAULĖ

Tyliai ėsŲa paraušusi saulė,
Aš pro gintąjį sodėiu eimu.
Gal būt viską pamirėiu pasaulyj,
Tik tavę aš pamirėt negaliu.

Lindas grėius i gintąjį sodėiu,
Matas kraves tiktai pelėnu.
Lindas vauša, širdies nepaguodėiu,
Daugel ašarų krinta galiu.

Susimetas ir klevas senelis,
Daugel matė sunkiu vilna.
Matė valant i Sibira vėlia,
Matė sodėius jis pilnus gaisrų.

Seltona tiktai šnara iš tyko,
Glosto galvas pilkas akromų,
Daugel matė kovą ji už lievę
Ir nekartą pasravo krauja.

KALINIUI

Tą vakarą sodai raudojo
Ir verkė darželyj rūta,
Ir šūgė lenciūgai ant kojų,
Verkė mylimoji viena.

Čia vysta įsūdytė tarp štamų,
Sukaustyta žūsta už mus.
Toks mažas apkaustytas langas,
Kaip ilgu ir liūdna varguos!

Čia vaikščioja sergus pavaišes,
Jis juokas, tamsus, kaip naktis.
Mergaitė sukniūso po vartais,
Jos laukia skaudžioji burtis.

Neverk prie šių vartų plieninių -
Tie vartai tavęs neviršės,
Negidės nė sušra stovėji,
Nuo verksmo vien širdį skaučės.

Lik tu nuo šių vartų plieninių,
Lik ten, kur aušra sukibės,
Kur broliai išėję į aušrą
Griessmingas dainas uždainuos.

Nors puikščiai patamsiais ir gieda,
Nieloji, neverk, noliūdėk,
Ir tu taip prieš vargą stovėki,
Ir tu brolių dainas dainuok!

E-PARTIZANŲ

archyvas

MYLĪMAJAM

Aš verkiu, kai saulē leidžias uš kalni,
Aš liudžiu kai nakti šķana, tamsus.
Verkia ir darželio šālios rūtos, rožēs,
Liūdi ir bijūnas sodo vidury.

Aš priskynīau rožīn, skaisčīai raudom,
Bet tu neateini, širdžīai neramu...
Jau gal kitā myli, kitā glamonēji,
O mane nāšlāite gal jau palīkai.

O atēik, bernēli, vakare ar rītu,
Atrasi darželyj beverkiant mane.
Tu pratarē šodēli, muraminki mane -
Be tavas ēvēnti man šīstvi kārtā.

Aš šignakt per sēpnā jau mačīau tave
Peršēuta krūtīne, su šypsnīu veide
Ir mačīau, kaip sviro baltāsios ramanēs
Ant mylīmo kapo, karšygie krūtīnēs.

Hors ramanēs baltos, bet šlēdai kraujūoti
Primona jo mirtī baīskuos skaussmuose,
Ir girdēiu aš šodžīus jo karštos maldos,
Prāšančīus Marijā broliams palaimos!

LIETUVOS KANKINIUI

Čia smėlio kapelis supiltas
Po beržu svyrakliu senu.
Aš stovin galvelę maldingą
Ir praėktį jauną menu.

Čia jaunas kovotojas žuvo
Nuo budelių kulų umbilų.
Vos rytas ankstyvas praėvito,
Jis tapo nūpiltas smėliu.

Stribai jį atvedę pastatė,
Širšio šalis prie tuotės,
Be pirmą kankinį jį mato,
Nuo to jiems širdis nedrėbes.

Jis šautuvų vamzdžius atstatė
Ir tanku atgėdėsi, kaltai,
Bet staiga jaunuolis pasako:
- Jus žudot žmones nekaltai!

Žiūrėkit, tėveliai bėdauja,
O broliai, sesutės, kur jūs? -
Kalėjims žūsta, vergauja
Kas drįst kovot prieš sibirius.

Čekistai tuoj klausia viens kito,
Ka, kalba šis jaunas žmogus,
Bet kietos jų širdys, kaip švines,
Kaip ankstyvo ryto dangus.

E-ARCHIVŲ

archyvas

Staiga čekistas sušuko:
- Ko stovit, apsmūgę žiopliai!
Ar žodžiai to jauno "bandito"
Jumis užkerėjo šaltai?

Ir pasigirdo komanda,
Sušovė tris kartus garsu.
Jaunuolis į ducbę įgruvo,
Jm širdį sugėlė skausmu.

Ir liko kegelis supiltas
Po beržu svyruoekliu seni.
Gia daugel kovotojų žuvo,
Aš jų užmiršt negaliu!

E-PARTIZANŲ archyvas

ŽELMENĖLIO DAINA

Pasėtas dirvoje grūdėlis bujojo,
 Jis mugo, klestėjo, šaknelėms kerojo
 Ir stiepėsi smulutėn, linksmutis žaliavo,
 Vėjeliai papūtus pračivini lingavo.

Bet štai jo sodybon šaltis atkeļiavo,
 Jo rūmą sugriovė, jį patį pagavo.
 Sukmstė šaknis jo ledų grandine,
 Uždengė smulutę ranka šiaurinė.

O vėliui įsakti užverst jį sniegais,
 Drąskyt žolmenėlių lediniais nagais,
 Kad spalva baltėjo, kur laivą jo gyvė
 Išnyktų, užpilta giliasis pusnyne.

Ne kartą palvojo lieknas žolmenėlis,
 Už ką jį giliaus savyje išėjęs,
 Neįmanė nabytė jo vuklės vištelė
 Galėtų užstotį šiam milžinui kelią.

O milžinas mirtį aplinkui tik klojo,
 Kur koją pastatė - gyvybė sustojo,
 Kur ranka paglostė - ten viskas pabėgė,
 Kur kurdū pamojo - sustingo, sušalo.

Žolmens jau išeko ir viltys, ir jėgos,
 O šaldis galybė vis plečias, vis bėga.
 Iš dangaus mėlynės Teisybė žiūrėjo
 Į vargstančią žemę, nus šaldis ir vėjo.

Įsakė saulutei geroji Teisybė
Lašinti šalčio šauriąją galybę.
Įsmigo į šalčio plieninę kratinę
Karšti spindulėliai iš dangaus mėlynių.

Pargriuvo galiūnas, sutirpo jo jėga,
Pabudo gyvybė prikelta iš miego,
Ir vėl sušalisvo lieknas želmenėlis,
Jį glostė, globojo saulės spindulėlis.

Už tai, kad jis vargo, daug skausmo paty-
Teisybė jam rūbus auksinius paskyrė, (rė,
Juos papuošė grūdais, įkvėptais gyvybe,
Kad anšians nežūtų želmenio stiprybė.

E-PARTIZANŲ archyvas

VĒL SKAMBĒS DAINOS

Lapus mubarstē kļevai, bērželīai,
 Darželiņj vysta rūta žālis.
 Līdēnos vaietoja liepas prie kelio
 Senos sodybes sodo gele.

Už aukšte lango smalkus veidēlis
 Mašos mergytēs metu šēšiņ.
 Blāvēj už grotu toli tēvelis
 Jos pārtēnāli, ilis švīcāli.

Skaušmai metulēs jēgas lēcēnē,
 Verkdama nojo vakar sudie.
 Žiūri, vis žiūri i kryžļu kiens -
 Ji ir dēdēnē šis nēnē.

Ima ant ranku, glaudžia prie lūpu
 Vargē, našlaitē, našlaitis jis.
 - Reverk, mažyte - skara apsupo -
 Sugriš mēytē, abu sugriš.

Gēlelēš miršē, sušys vēl visos,
 Parois žibutē žalsvais keliais.
 Skambēs vēl dainos krantuos Dubysos,
 Sugriš mūs laimē su vyturiais.

BE NAMŲ ...

Ar pakels kas tą baisiąją uždangą,
Kabančią ant visų mūsų dienų?
Kors naktis žvaigždžių tūkstančius užde-
Bet naktyje kur dingt be namų? (ga,

Tokia juoda naktis po to skraiste,
Dienos toli, toli už kalnų.
Hei šiedu, ant saulės tau raiste -
Vien už sielą, gaudimas varpų.

Esuda motina kniulus ant žemės,
Mintimis prie gyvenimo žiedų.
Visas tėviskės dangus aptemęs,
Visos kalvos ir pelkės - kapai.

Ar pakels kas tą baisiąją uždangą,
Ką saulutė sušviestą skliautuos,
Kada meilės vardu širdis uždega
Baltas šiedas ant vyėndios šakos.

KAS LAIMĒ IŠROVĒT

Vagonai lekia vis i priekš,
 Bīdīs krūtīnēj nerami.
 Gal šemēs krašto pažiūrēti,
 Lietuvas dukra, jao akrendi?

Gal nerami dvasia pamēgo
 Pasigrožēt šiaurēs ganta,
 Gal pamatyt ankstyvo sniego?
 Bet ko, sesyt, tokis liūdna?

E-PARTIZANŲ
 archyvas

Iš tavo veido švelnia skausnes,
 Akys žaudo, tu verki...
 Čia radiis grojis, nūga dūšingama,
 Pučinojas lūpos taip arti.

Pučinojas, glizontėjas šiaji,
 Očeklonai pleam kvaan.
 O buvo juk, ir tu mylėjai,
 Kas jus išskyrė, skriaudėia kas?

Kas laimę su šaknims išrovė,
 Sielvarte paskandino jus,
 Sodybas, darželius išgriovė,
 Krauju paženklino kelius.

Nelūšk ir ašerų nelaistyk,
 Nėis giminė juk patvari.
 Varguose, skausme išmėginta,
 Lietuva, būk tu nemari!

BĒGA METAI

Bēga metai vis po metu,
Vis tolyn, tolyn.
Mus užgrēb bolševikai
Dar tobekankin.

Veža šeimās ī Sibīrā,
ī taigas plašās,
kur īš bado daugel mirē
Po Azijas gelmes.

Tas, kurš laisvę pprylējo
Sālelēs brangis,
Jei tie ēriskiņi tik sušino,
Trenis tuoj ī Lietuvas.

Grisuma tūlī ir kaltēnā,
Bolševikinē gauja,
Propagandā visur grūda,
Kad pat jacs vīskas laisva.

Dreba Stalins pēsišiansēs,
Dreba jo sēbrū gauja,
Kai priēš juos pasaulis ēaukia,
Urzgia raudona mēška.

Štenka pavasarīos dienos,
Saulē kyla vis aukšēiau,
Gal īšvysin laisvēs dienā,
Baigsim kanēias pegalīau.

Taigi tiems, kur yra brangus
Skambus varēas Lietuvas,
Kelkim kardus ī padangā
Uē šviesū rytoju jos!

SUDIĖ ...

Vos dvidešimt metų turėjo,
Jaunelis jis buvo gražus,
Žmonelę juodą turėjo,
Sūnelis dar buvo mažas.

Tai kas, kad jis šeimą mylėjo,
Tai kas, kad nebuvo vagis.
Kalėjime šiaudien jis sėdi,
Vytoj, gal būt jį nužudys.

Į mašiną jį pasodino,
Jis galvą muleide ženai.
Jam rankas kietai surakino
Ir nuvežė kažkur tenai.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Prie viškos mašinos vytoje,
Sargybiniai liepė išlipt.
Jaunelis pamatė po kojų
Ką drobi, kur reikia jį gulėt.

Sudie tau, tėveli senasis,
Sudie, motinėle liūdna,
Sudie jums, broliukai ir sesės!
Neverkit, neverkit manęs!

Sudie tau, žmonele mieloji,
Už viską tu nen devanok!
Palieku tave, mylimoji,
Gyvent, su likimu kovok!

Palieku tau mažą sūnelį,
Auginki tu jį ir globok,
Negal prisiminti tėvelio -
Prisink jam nors kartą, prašau.

NEGRIŽTA ...

Ateis ir vēl pavasaris kelintas
Ir paukščiņai grieš pas mūs,
Tikti negrižta broļiņai ī namsus,
Tik jiems pavasarīo saulutē nerašvinta.

Kiek daug vārdens jau nuplānkē ī Baltijā,
Kiek daug gailis mūs pļevos mūyto, (ja,
Tik iēvētiesiems laimē nerašvito,
O taip sunku jās laukt Sibiro Šaltyje.

Daug azijs, priplānē, Lietuv,
O mūs tautiņiņus ī Sibiro ilvārē,
Ar ī drēgms kalējims ušdarē,
Kad pasipriešinti jiems nebegalētume.

Daug lietuviņ, kenčia uš mūriniņ sienu,
Vartais geležinīis laisve ušrakino,
Bet steis jiems kerštas, te komūna šino!
Gyvc nepaliksīs šemēje nē vieno!

O, siurbėlės, niekšai, bastūnų gauja!
 Diplomatų valyzų vežikai!
 Kai kur kai kas
 Net pavarde apsišarvavęs nauja!
 Be sąžinės kyšių lupikai!

Maironis

I Š O A M A I

Anksti šalna kiek daug žiedų pakando,
Vėjelis drąsko nuo liepų lapus.
Liūdna jaunystė prieglobsčio neranda,
Kryžių šešėliai papuošė takus.

Iš sužeisto krūtinės sunkias kraujas,
Benznio kelias kietas ir sunkus.
O sutvėrinę, šunkeliais keliaujas,
Atmink, Kūrėjas kartrus bet teisingi!

Nemokris veltui nė vienas išas
Praksito švento už laisvę tautos.
Jūs angelai sužinkę saulėn neša.
Karžygių vardus gimimose kartos.

Nebenucis veltui nė vienas žingnis
Už krašto laisvę, atgimimą mūsų,
O nelaimingas, kur tada tu dingsi,
Kai suskambės trimitas po laukus?

Regiu, kaip keiksi dieną kada gimę,
Psmėlynavęs veidas koks baisus.
Ar negeriam, kad būtum tu atminęs,
Kad tu lietuvis, kad vėl laisvė bus!

BOLŠEVIKAIS

Drebēkit, visi bolševikai!
Jums atpildas eina baissus,
Nes jūsu plāns nepavyk,
Būšļos jus mūs zemēs visas.

Jsu kartā tauta jums atleido,
Tikējo - gal protan atves.
Jūs vēl mēšļa drabstēt jos veidā,
Famatā barbarā gaujas.

Jūs mūs šeinās iškankinot,
Jei sugriebēt - išvežēt jas.
Jūs plēšēte dienu, vešmāis,-
Suvinkot net klusēn senas.

Uzēgīnēt mūs sodybas,
Būšļēte tēvus senas
Uš tai, kad sūnus pasiryšēs
Dēl laisvēs paliko mūsas.

Levomus iškāšēn gēvēt
Pe niestu gatves ir griovinus.
Jūs esat velniņū išperēti,
Teturit sedistū jausmus!

Kalējims baissus dvokims
Teprimēn gyvas kapus.
Jūs matēte tai, bet ar šinot?
Taip pat ušēdrysia ir jus!

Šinokit, visi bolševikai!
Mūs kerāte jums bus pexnāšai,
Uš tai, kā šioj zemōj atlikot,
Jūs lankis tikri pragarai!

113

**TERRASIS TARYBŲ SAJUNGOS
LIAUDIES HIMNAS**

Pavergtųjų respublikų sąjunga ne smėiams,
Tai žino nuskurusios Rusijos tauta.
Tarybų sąjunga, prasmeki per žemę
Pakrikus, silpna, revolverio valios kurta.

Savo likimą mes keikiame baisųjį,
Ir laukiam, ir laukiam kada jis pražūs.
Tiek metų jau laukiam kantrybę praradę,
Išgelbėk, o Viešpatie, savo vaikus!

Per audrą mes laisvę pšarėjom,
Lerinas vienas rogėto visus,
O Stalinas rusur tik velt išmokino,
Į skurdą, į vargą, į badą jis atvedė mus.

Žudynėms jis vedė amiją savo,
Nuo kelio jis ruošias nušalėti visus,
Pasaulio likimą jis nori sutrypti,
Žudyti, kankinti, kaip žudo kankina ir mus.

Dieve žmonijos, vėl palaimink Rusiją
Perkūnsis nutrenki raudonus šašus! (tą,
Jau užtenka, jie kraujo prigėrė lig soties,
Nors trumpam, nors prieš mirtį išlaisvink
Tu mus!

Savo likimą mes keikiame baisųjį,
Ir laukiam, ir laukiam kada jis pražūs.
Tiek metų jau laukiam kantrybę praradę,
Išgelbėk, o Viešpatie, savo vaikus!

" TĒVELIŅI "

Masijos plotuos begalināas
Ir stepiņu dykumos,
Ušango smekas devyngalvis
Plašū lanku tyloj.
Ušango, ušbujojo,
Perējosi be galo,
Surijs, sušdē
Kas rados ant jē stalo.

Surijs rusu liudāi visā
Ir dar lavo nepotus,
Ir šo tistā savo tīklus
I labētījs plotus.
Uštiesēs jis tīklus,
Uštiesēs apkaldiavo,
Kaip angvīnā tom tantes
Parduos laisvāšē savo.

Bēt mūsū liudis tai ne rusū -
Visi apsiginklavo,
Sudarē būrius partizemū,
Ir miškan iškaliavo.
Miške jis iēmoko,
Kaip ginklā reik vartot
Ir savo Tēvyne
Muo priēšū iēvaduet!

124

V I V O S P L A N G O
(Gyvuosius apverkiu)

Per bedugnes ir kalnus
Jūs žengiat, kaip gigantai.
Išnardote marias
Ir kylat į padangę.
Ir spiūdote ugnimi,
Ir vemiate siera,
Ir Dievo žemėj jums nėra.
G y v i e j i,
Vieni kaip viešpačiai,
Kiti vergai,
Visi rąstus likimo rūnūs:
Kerštas patvinsit dvasia
Ir laisvą ženkliat kaktose,
Ir ta pati klaiki dalis,
Kentėt apgaulėj ir mele,
Ir špti, keikiant žydus dangų
V I V O S P L A N G O

Rūsčių diemų kerštingi sūnūs,
Nepelaimos hėrojai,
Visais keliais, visom kryptim
Su prievertos juoda mintim
Jūs žengiat možmės ir pikti,
Likimo bausmei pasmerkti.
Kur krenta jūs šešėlis,
Ten džiūsta skaidrios gėlės!
Po švinine jūs koja
Ketrus skmo valtoja!
Nac jūs burmų nuodingo kvapo
Valnokiiai keliasi iš kapo!

Klaikiam šios Ēmēs pragare
Jūs dygatat aēkla nemaria,
Ir ūydit apgaulēs šledais,
Ir nokstat āvokianēlais mudais.
Tvenke to mele ir Ēabangū
VIVOS PLANGO!

Jūs žengiate i sētus
Ir minate altorius!
Kuo jūs iekyngū sugriuvo
Ir nodēnēs, ir dōros!
Kārūncs nickšū dālais,
O dulkēse karalais.
Ir tribunoluos iēdēdēšai
Feisīvuosius smerkia šmogūdēšai!
Ir sūnā nēbevešai,
Jei notīngū mīrti pasūrkia.
Mērelkallīngū ir tūšā
Šmogūms panickīngū kēnā.
Ir vakarūos pēgesus saulei
Vien piltes vīlēs ir apvīlā.
Fakrīstj iēdēdēšū vārdēgo,
Praskrīco reitelis ant sīrgo,-
Ir šalgis sūtamoj sūvango
VIVOS PLANGO!

Žeruoja plēšios aikētēs,
Līepmoja kaitrūs laušai.
Saplūdo pilkos minios
Jums garbā atīduoti.
V a l d e v a i,
Jeu sukurus sukrovē,
Žyniai jums gieda šlovs.
Ir gatvīū dulkēse sukniubū
Jums maldā vāpa skubīū,

Ir vergiškoj ekstazėj žada
 Bučiuoti jųsų pačą.
 Ir džiūgaujį tironai
 Ir budelių gauja.
 Ir žemė žėri jau raudonai
 Kraujuose ir ugnyje.
 Ir švenčia piūtį pabaigtuvių
 Minia vorų ir paleistuvių.
 Naktovidžio laukiniam tango
 VIVOS PLANGO!

Ir mes, ir mes kur kenčiame
 Pilkieji milijonai.
 Ar didmiesty, ar kaime:
 Vieni vergovėj užguiti,
 Maistingam kūnų kiti
 Tūnintys.
 O iš rasotų rūsų

E-PARTIZANŲ

(.....)
 Per naktį juoda, nykia
 Pabludę kėkres klykia.
 Kūnas likim, kvėpavimas
 Kasdien numirti reikia.
 Pedugnėj skausmo šielvertingo
 Gyvenimas, kaip lašas čingo.
 Už geležin apkalto lango
 VIVOS PLANGO!

archyvas

SUGRIŽK!

Žaliuose tėviškės laukuose
Gėlulės žiedus skleidžia.
O tavo lūpos nors pabalę,
Bet ruskie buškio gaidžia.

Sugrižk, lietuvaite,
Sugrižk, dar nevelu.
Žinok, jog parudoi
Tu garbę Lietuviai.

Kodėl patinka tau mongolas
Iš Azijos gelmių,
Kodėl nerendi Lietuvoje
Sui tikram draugui.

Maimok, lietuvaite,
Lietuviškas dainas,
Gražinki tėvynei
Paklydusias dienas.

Kodėl sekioji uniformą
Ir rusiškus batus,
O tavo ausys vien tik gaidžia
Girdėt šlykščius žodžius.

Nesek kitataučiu -
Jis tau ne pavyzdys.
Tu laisva mergaitė -
Jis dvasios kalinyt!

Pilkieji Lietuvos širvoni
Dar gailisi tavęs,
Nes prisistotinęs gruzinas
Kitam tavo muvė.

126

Suprask, lietuvaite,
Kad gėdą mums darai,
Visai mūs tėvynai,
Sesutei ir mamai.

Kodėl tu drįsti viešojo salėj
Su juo pasibučiuoti,
Kodėl soki odama tu jį
Visai jam atsiuođi?

Juk juokiasi žmonės
Iš tavo darbų.
Gaila, kad nesigaili
Savo jauną dieną!

Ne meta, kelian, tu vėkai
Iš kalter išpažinai,
Iš kalter teisingas tėvas
Jaunystės negražina.

Oi nelidėk, mergaitė,
Pasipai liudėti,
Kai vėl nusidėjus
Turėsi kentėti.

Oi nelidėk, jauna mergaitė,
Garbės tu neprarasi,
Tavo vadins laisvąja dama
Namins tie šodėsi drašiai.

Sugrišk, lietuvaite,
Į tarpą lietuvių,
Nes garbę praradus
Nerasi sau draugų!

TAUTOS IŠGANOMIS

Lietuvos žemelė baisiai miteriota,
Visą grožį šluoja raudonkoji šluota.
Didžią galią rusai Lietuvoj įgijo,
Geriausius lietuvius iš namų išvijo.

Noro auksą, sidabrą jau Ursluce turi,
Kamni parduotuvę kaip išplekči žūri.
Padeda jiems plėšti mūsų išdovizai,
Visokie šnipeliai ir stribai-plėšikai.

Azijon valdovai ilg jau parsidavę,
Ne vieną tautiūtį jau yra išdėvę.
Jiems nerūp' tautybė, patriotiškas,
Jų visa dorybė - didis žvėriškumas.

Bet yra sūnų dar mūsų Lietuvoje,
Kurie su raudonais slibiniais kovoja.
Tad tikėk, lietuvi, sušta laisvės ryšas,
Greit jau iš Tėvynės priešas bus išvytas!

127

ATVAŽIAVO BOLŠEVIKAI

Atvažiavo bolševikai
Su blėkiniais tankais,
Visi žydai pasitiko
Juos, ištiesę rankas.

Tu Lietuva, tu mano,
Kas mūsų jau rieta,
Briskiai išlakė smetoną,
Maslionkas ir sviestą.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Sei ant iljų kadečių
Sėdėdama išpaieš,
Ir su lybėrniais ir džiaugsmu
Sėka, kaip pakvaišę.

Tu Lietuva, tu mano,
Kas gi jįms veduosai
Svirnus patys rabinai
Su barzdom iššauostė.

Kas gražesniais rūbais buvo,
Slifsnis pasipuošę,
Tokių apšaukė buržuais,
Išvedino "buoškėm".

Tu Lietuva, tu mano,
"Buržujų" tėvynė.
Viens rošančių sau ant kaklo,
Kits kilpą kabina.

Labai džiaugės komjaunonėliai,
Kad jų valdžia tvirta,
Bet išdrėkit, rytą, lepšė
Muo koto nuvirto.

Tu Lietuva, tu mano,
Kad plūdros jie nešė,
Kad kalašką pakratytum,
Mūsų pilna kašė!

E-PARTIZANŲ archyvas

STRIBAMS

Stribai turi velnio sielą,
Kommunizmas jų idėja,
Gintoji žemė dejuoja,
Kur stribių būrys žygiuoja.

Ak tu, stribe, Maskvos rauge,
Tegul tavo velnias traukia
Iš kurtu tokius tėvus,
Kuris giudo stribukus.

Būk prakeiktas, Maskvos rauge,
Juk žinai kas tavęs laukia -
Bėgs tie šunės greit iš čia,
O jie dingstis paklia.

Vieną tamsią rudens naktį
Reikia to raugo kur palaukti,
Ir tarp krūmų ar griovių
Res daug niekšų negyvų.

Era pas mus dar šnipų -
Jie neverti niekšų tų,
Bet su jais kalba trumpa -
Kybo šnipas ir tvarka.

E-PARTIZANŲ
archyvas

APIE TARKĄ

Oj tarka, tarka, tarkale aštrioji,
Kam gi tu taip skaudžiai mano tarkavoji?

Kuo gi musikalto ta mano sėdynė,
Ne tik tarkavojai, bet ir druska trynei.

Staline, tėveli, daryk tokią tvarką,
Kad nieks nedarytų tokių aštrių tarkų.

Kad tą aštrią tarką, pa žeme pakliktų,
O druskos miselį viršvate užriktų.

Staline tėveli, kodėl nevaldai,
Tarkuoj komunistus broliai lietuviai.

STRIBAI

Plačios gatvės, tratuvarai,
Vaikšto driskiai ubagai,
Apiplyšę, rudsernėgiai,
Jie vadinasi sribai.

Stribai po pakiamus vaikšto,
Taikos vogti pinigų,
Dėl to daug suareštuoja
Niekas nekaltų žmonių.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Užpuolę nekaltą žmogų
Graso mušti pagalin,
Sako: - Jei duosi rubliuką,
Ištrūkai iš nos nagų.

O jei su karis lietuviai
Lauks sribus išvaro,
Tai jie varo jį į sklepa,
Nes turi valią ant jo.

Paskui veža į sibirą,
Toli nuo gimtų namų,
Taip tie prakeiktieji stribai
Neapkenčia lietuvių!

POEMA APĪE STALINĀ,
(Pugāļ S. Kerics īkvēpīgā)

Mūsū mīloj Lietuvoje
Stalins rojū sugalvoje
Pasiskaitēs raštū tomā,
Apis Iovā ir Adonā,
Kā jie valgē, kā jie gērē,
Kokiā tvarkā rojūj tvērē,
Kiek jie turtū ten turējo,
Kokius rūbus jie dēvējo,
Kaip po sodā vaikātinējo,
Obuoliukā skint norējo.
Ir prādējo "tanti valdas"
Kurī rojūkas dekadsā.
Visā žemā Lietuvos
Tuoj priskyrē prie Maskvos,
Kremlinūs dvaro valdmonos.
O vīnus kitus šalynus
Kad Lietuvos būtu plikūs,
Idepe "bukai" sutvarkyti
Ir tom planū sudaryti.
Ir užplūde Lietuvos
Azijatu šeimynėlē.
Skarnalai jų kūmus dengē,
Automatai planū rengē.
Kad žinotū, kur kaip veikti,
Imē Lietuvos jie keikti:
"Čia fašistai Lietuvoje
Darbo žmogū išnaudoja.
Jie vagims teisiū neduoda,
Neprileidžia prie sruodo."

230

Džiaugias gaujos mūs plėšikų
Tokia tvarka bolševikų,
Nereikės jiems vagiliauti,
Galės žmogų viešai paimti.
Prisirašė prie čekistų,
Kad išduotų daug "fašistų",
Su pagalba mūsų brudo
Į kalėjimus sugrūdo:
Senius, vaikus, Moterėles
Ir mergeles lelijėles.
O kad Maskvą sukintotų
Ir medalius dovanotų,
Jie sukisė į vagonus
Ir sudarė šealonus,
Ir pasiuntė, kaip bekonius,
Išvėli vadai komitėjui
Daug lietuviškų artojų,
Vystaklūsė kūdikėlių,
Sintumečių moterėlių,
Advokatu, inžinieriu,
Daktaru, misionieriu
Ir kitokiu nešėnų vyrų
Nugabenti į Sibirą.
Džiaugias vadas, rankas trina,
Kad lietuviai jam gamina
Viską veltui, ką tik reikia,
O čekistas vis dar peikia
Ir lietuvių plūsta, keikia.
Už tokį gerą darbėlį
Linksmas veidas pas "tėvelį".
Jis įsakė Bartušilnui,
Kad tas tvotų su bizūnu,
Kas dar liko Lietuvoje
Ir jo smukio nenešioja.
Automatai sutratėjo,

Īmē vīskā, kas pakliuvo,
Kas mūc sūziņ mūsū būvē.
Sēnē grūdus īs aruodē,
Bešē obuolius īs sodē.
Īmē rūbus, arklius vedē,
Drāskē bites, kaip pagēdē.
Karves vedē, kīaulēs šaudē,
Beš avīs pē laukū gaudē.
Varē vyrus ī vergijā
Šūt uš Kremliūs karalijā.
Kas neklausē - tē nušovē,
Sparde, mētē palei griovī.
Zmonēs vaikšto īs galvojas:
Tīkrais rojus Lietuvojē,
Mēza dānons, nēra rūbū,
Nēra trūtū, vīskas šingē.
Vīci šīkvi Kremliūs sodan,
O šekīstas gaudē, rodc.
Kas tīk vaisiņ skinti īsa,
Stalīns kīnko ī vežīnā,
Iepī vošti ī jo īvarē,
Iš vīsiņ šalī, kas jura,
Kā pēr sūziņs zmonēs kurē
Kraut ī "genījaus" kopurē.
Kad ent galvos ušsidētū,
Gal daugīan proto turētū,
Beš makulēj azījato
Pažangos nobesīmato.
Kvailas gīnē, kvailas dvēs
Ir ent kartaviņ kabēs!

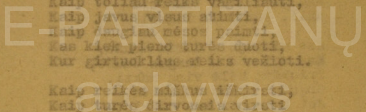
1948.01.18 RINKIMAI
"TARYBŲ" LIETUVOJE

Sugalvojo vagių gauja
Seną kailį keisti nauju,
Nes senasis taip supuvo,
Kad jau vietos nebėbuvo,
Anei blusoms šokinėti,
Anei blakėms patupėti,
O juk šito idealo
Kommunistai tur be galo.

Susirinko prie šiuokšlyno
Smogūdžių visa šeimyna,
Susirinko posėdžiai,
Kaip toliau reiks vasiliuoti,
Kaip jaus visus atlikti,
Kaip dangius nėsos paimti,
Kas kiek pieno turės duoti,
Kur girtuokliams reiks vežioti.

Kaip reiktis kaimui išlaikyti,
Kaip turės dirvoje vaikyti
Visi laukai ištroštųjų,
Į vergiją išvoštųjų.
Kiek fabrikais pripažinti,
Kad galėtų susodinti
Į kalėjimas baduoti,
Čekos nagų paragauti.

Fasiskiretė kandidatais,
Apsikarstė automatais
Ir išėjo agituoti,
Kad už juos reikės balsuoti,
Iš jų valdžia bus geriausia,
Dėl plėšikų teisingiausia.
Kiek norės kas galės vogti
Ir degtinę viešai sprogti.

Žmonės tarėsi, galvojo,
Kad tur būt volnisi atėjoje
Mūsų kraštą apiplėšti
Ir visus švariai suėsti.
O plėšikai tik gramojo,
Kad "tarybų" Lietuvoje,
Nors ir karste žmogus guli,
Dar balsuoti už juos turi.

Ir rinkimams priartėjus
Visos gaujos sukrotėjo,
Komjaunuolių, komunistų,
Stribų, Stalino čekistų,
Į kiekvieną butąėjo,
Su čirtuvais šokinėjo,
Kad visi turėt balsuoti
Akli, kurtai ir ligoti.

Kas miegojo – duris išužė,
Kas nešiojo – langus daužė,
Triukšmą kėlė visą naktį,
Gružas visus išplėštą.
Jei balsuoti kas nežinotų
Už vergiją komunistų,
Už raudonąjį tironą,
Kuris mintis tik žmogieną.

Kad vėliau skelbtų spaudoje,
Jog rinkimai Lietuvoje
Sintu procentų pavyko
Ir balsų jam nebeliko.
Komunistai dėkotiėjo
Visus balsus, kiek turėjo,
Sąrašuose pažymėjo,
Kad juos rinkti visiėjo!

KAS JIS?

Akys pamiurq, veidas kaip vilko,
 Nagai apskrete krauju lietuvio,
 Kūnas pādeugtas skersalu pilku,
 Burnoje nėra žmogaus liekuvio.
 Jis prirakintas prie automato
 Diena ir naktį alkana loja.
 Kai tik lietuvi kur nors pamato,
 Jo vilko nasrai ir išsišioja.
 Liepis jam esti vien tik žmogiena,
 Kad sotus būtų, turi budėti,
 Turi medžieti nakti ir diena,
 Savo vadovus dar papasakė.
 Tada per laukus jis žingsniavė,
 Tada sodyboj mūsų darė,
 Šalina askai kraują išlakti,
 Kuria jis šunėj krūvina rojė.
 O jei jam sotus vištes omia,
 Vis tiek jo būdas maršas negali,
 Tada jis drasko, kas tik paliūva,
 O žmones veža į niekšų šalį.
 Jis ten juos šelčia, badu marina,
 Miška gaminti pusmuogius vado,
 Kas dirbt negali - žudo, karkina,
 Į šaltą rūsį mirčiai uždaro.
 Sio Kremlicaus "vado" vaikata plikas,
 Žveriu pavirtęs šlykštus saistas,
 Savo vadina: "Aš bolševikas",
 Partija sako: "Tai komunistas".
 Bet anšinoji teisybė eina
 Su Alslinja ir meilės daina.

Ir givies ošia, ir vėjai ūšia,
Ir debesėliais plaukia dainušė.
Ton, kur Ji žengia, kapai pabunda
Ir jie įteikia Jai savo skundą.
Atneš Ji meilę lietuvių mūsų
Ir bus lietuvių laisva mūsų rusų.
Sugriš iš giriaų pulkai šalinukų,
Kurie čekistams sprandus musuko.
Sulauks vėl laisvės minios už grobą,
Bebus jų veide akių rasotų.
Gražias tėvynė tuos, kur Sibire
Arba Verkatėje kančias patyrė,
Galės vėl grįžti, kas savo žemę,
Kas kalbą myli ir laisvę romia.
O tiems, kas žuvo už savo šalį,
Kurios jau niekas nūkelt negali,
Suplūsi tėvynė malonės deimė,
Nūnintys jų spėjais seni bokušė.
Skambės jas aidas prie brolių kubo,
Kartos jų medžių susvirę lašai.

archyvas

T U R I N Y S

TĖVYNĖI ...

Psl.

Lietuvai	9
Laisvės angoje	10
Tėvynai	11
Meliūski, Motina Tėvyne	12
Po šygių ir kovos grėisimų	13
Aš nemėnau	14
Lietuva, šalis rausvų banilėdėžių	15
Aušros balsekient	16
Tam, Tėvyne	17
Apie laisvą šalį	18
Išbučiavai mane	19
Tėvynai	20
Miškas ir Lietuvie	21
Laisvės maršas	22
Manoji idėju	23
Laisvės kelias	24
Grėši, tu vargų Lietuve	25
Skundas prie kryžiaus	27
Tam, Tėvyne, dainą nesukurėsi	29
Tave budėliai išmėnė	30
Tu kruvina, išniekiata	31
Vargstanti Tėvyne	32
Beisim iš Tėvynės	33
Kenčianti Tėvyne	34
Kovos keliu	35
Lietuviškas žodis	36
Cia mūsų žemė	37
Furtukas	38
Vargstantiai Tėvynai	39
Taip Gediminas nesapnavo	41
Gegutėle, tu negraudink manęs	42
Gonkolis	43

Diāvyrīši	44
Žalnos šakelē	45

ŽUVUSIEM LAIIVĒS KOVOŠĒMĀM

Žuvusiams karšyģiams	49
Partisana, kapai	50
Žuvusiams nā Lietuvas laisvā	51
Nylējot šī, vargo šali	53
Žuvusiam partisanai	54
Kovas draugi	55
Prie brolio kapo	56
Ta šuvai	57
Jis nebagriš	58
Bebesikala	59
Desante mirtis	60
Žuvusiam broliui	61
Kritus nā laisvā	62
Žuvusiam brolim	63
Mertuoa voco	65
Partisano kapas	66
Ach, negails	67
Oi verks sešiu brolis	68
Basyrai ir brolis	69
Žuvusiam brolim	70
Palapišiu, kantynēms papišētā	71
Kad tu šuvai	72
Andra Tēvynējs	73
Šuvai nā mialā, bošiu šali	74
Laspeo, Baltinai ir kibūnai	75
Žuvusiam draugi	77
Bēl Tēvynās	78
Šešiu broliu, auka	79
Žuvusiam kovoje nā laisvā	80
Žuvusiam broliui	81
Girioje	82
Bopriekels Taves laisvės varpas	83

Režinonajam	84
-------------------	----

LAISVĖS KOVOTOJAMS

Keapleisk mūsū	87
Ko xalkia jiemis?	88
Laisvės rytmetis	89
Kas tu esi?	90
Sakties žygis	91
Es dėl turto lietuvis kovoja	92
Tesiaūdis tironai	94
Partizano kelias	96
Sebeuštvenkai	97
Mus diena	98
Jei ateity	99
Partizano ilgoji	100
Partizano maršas	101
Partizano ir giruše	102
Partizano liudėsys	103
Svečių sulaukus	104
Mergaitės svajonės	105
Žibucklės	107
Eric laisvė	108
Palaismink!	109
Partizanų velykos	110
Sutiktis broliams	111
Dubysos slėnių partizanai	112
Mergaitės daina partizanai	113
Partizanų žygiai	114
Partizanų gyvenimas	115
Už Tėvą	117
Apdirkinimas	118
Partizanai	119
Mekvininkai	120
Į kovą	121
Laisvės kovotojai	122

Jan Beši metal	123
Noliūdėki, Motinėle	125
Ten, kur Dubysos vilnys banguoja	126
Lietuvos sakalai	127
Kas mane šviesi	128
Makties žygiai	129
Žalioji vanagai miške	130

MOTINAI, BROLIUI, SESEI

Motiniai	133
Sudie	134
Kai tėvynė mus šauks	135
Be laisvės vysta puikios gėlės	136
Partizano motiniai	137
Sudie, motule	138
Mama nekamiai	139
Klaipų vėlavai	140
Žibutė	141
Motelina diena	142
Iš lūpų liejosi malda	143
Neverk, sesute, pale brolio kapą	144
Žinau gerai pavasari	145
Mergelėi	146
Atitaisyta kiulda	147
Gaila	149
Sapnas	150
Laisvei švintant	152
Neverk, motule	154
Faulėi	155
Boliūdėkit	156
Bolševikmetis Lietuvoje	157
Lik sveika, mergule	158

KALINIUI, TRUŠTINIUI

Kalinio dalužė	161
----------------------	-----

Sibiran ištrentiesiems	162
Amžiną atilsį	163
Tyliai gęsta paraudusi saulė	164
Kaliniui	165
Mylimajam	166
Lietuvos kankiniui	167
Želmenėlio daina	169
Vel skambės dainos	171
Be namų	172
Kas laimę išrovė	173
Bėga metai	174
Badis	175
Regižta	176

RAUDONIESIAMS

Išgami	179
Bolševikams	180
Tikrasis Tarybų Sąjungos laudais himn.	181
"Rėveliui"	182
Vivos plango	183
Sugrižk	186
Tautos išgimimas	188
Atvažiuo bolševikai	189
Striebus	191
Apie tarką	192
Striebai	193
Poema apie Staliną	194
Minkimai Tarybų Lietuvoje	197
Kas jis?	199

---000---